

IV
45746

Leto VI.

V Celji, dné 3. januarija 1896. 1.

Štev. 1.

DOMOVINA

Izhaja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr., za četrto leta 80 kr., katera naj se pošilja Upravištvu „Domovine“ v Celji.

Novoletne politične misli.

Koncem leta pregleda trgovec svoje knjige, da se prepriča, če je minulo leto se njegovo premoženje pomnožilo, ali pomanjšalo. Iz skušenj minulega leta si potem po možnosti napravi načrt, kako bode gospodaril v novem letu. Tudi politik koncem leta sestavi bilanco o vseh minulega leta. Naša politična bilanca minulega leta ni posebno ugodna. Mej aktiva, to je mej pridobitve imamo vpisati skoro jedino celjsko dvojezično gimnazijo. Za slovenske Štajerce ima ta pridobitev veliko vrednost. Da jo znamo prav ceniti, moramo le pomisliti, kake sile so napeli vsi naši politični nasprotniki, da bi osnovo tega zavoda preprečili in da se še sedaj trudijo, da se premesti, v kak južnoštajerski trg.

Kar se pa tiče odločnega uresničenja narodne enakopravnosti, pa Slovenci minulo leto nimamo zaznamovati dosti uspehov. Na Koroškem še vedno niso dobili slovenskih ljudskih šol, mnogobrojne prošnje še čakajo rešitve. Prisiljeni so Slovenci poseči po samopomoči. V Velikovecu osnuje „Družba sv. Cirila in Metoda“ svojo zasebno slovensko šolo, ker občinske doseči ne morejo. V Gorici so Slovenci po dolgih borbah priborili odločbo vseh inštant, da se mora v Gorici osnovati mestna slovenska ljudska šola. Pravico imajo pač na papirju, toda dejanski se pa jim ne da. Mestni zastop nič ne hiti s preskrbitvijo potrebnih prostorov, oblastvom pa manjka poguma ali pa dobre volje, da bi ga prisilila, naj stori svojo dolžnost. Vidi se, da oblastva ne kažejo tiste gorečnosti, kadar gre za Slovence, kakor kadar gre za Nemce. V Trstu se pa minulo leto niti za las niso približali osnovi toli potrebne mestne ljudske šole. Da nima „Družba sv. Cirila in Metoda“ svoje šole, bi na

stotine slovenskih otrok moralo hoditi v italijanske šole, in bi bili za našo narodnost izgubljeni. Razmere v Trstu je dobro označil v državnem zboru gospod Nabergoj, rekši, da se poprej reši turško vprašanje, ko slovensko ljudsko šolsko vprašanje v Trstu.

Nasprotniki našega naroda na Primorskem in Štajerskem so baš letošnje leto posebno pokazali svoje sovraštvo do Slovencev. Prisilili so Slovence, da so ostavili štajerski, tržaški, isterski in goriški deželni zbor. Kdaj se bodo mogli Slovenci povrniti v vse te deželne zборе, se še vedeti ne more. Dokler se razmere ne premene, je to nemogoče, kajti Slovenci ne moremo in ne smemo se pustiti od Nemcev in Italijanov zasmehovati in zasramovati.

Marsikaj se je pa v avstrijskem političnem življenju letos premenilo, kar pa ne vemo, bi li zapisali mej dobiček ali zgubo, ker se še ne ve, če bode nam Slovincem v korist ali v škodo. Pala je Windischgrätzova vlada, ko je spoznala, da ni kos prevzeti nalogi. Po kratki začasni vladi Kielmanseggov je pa prišel grof Badeni. Tri mesece že vlada in večkrat je že govoril v državnem zboru, a še danes nobena stranka ne ve, kakšna je njegova politika. Slišali smo od njega že najlepše obljube, a kmalu potem so pa drugi gospoda ministerskega predsednika tem obljubam vzele ves pomen; tako, da danes ravno toliko vemo, pri čem da smo, kakor smo tedaj, ko so se razglasila imena novih ministrov.

Z veseljem je nas napolnila izjava Badenija, da se hoče držati vstave in skrbeti, da se izvede narodna enakopravnost za vse narode naše države. Takih ljubeznivih besed ne slišimo pogosto iz ministrske mize. Veselje so pa nam kalile Badenijeve besede o važnosti nemške kul-

ture, na katero se bode vlada ozirala, zlasti so pa nas osupnile besede, da vlada ne misli Slovincem ničesar dovoliti, kar bi se moglo smatrati za izzivanje drugih narodnostij. Te besede so jako razveselile Nemce in Italijane, ki so obžalovali so, da se že koalicijska vlada ni ravnala po Badenijevih besedah. Nemški liberalci in nacionalci ter italijanski iredentovci so prepričani, da pod Badenijem se Slovincem ne bode ničesa dovolilo, kar bi jim ne ugajalo. Vedeti je treba, da Nemci in Italijani vsako slovensko pridobitev zmatrajo za izzivanje, naj bode še tako neznatna. Že imenovanje kacega slovenščine veščega uradnika na mesto, kjer je bil poprej Nemec je izzivanje. Mi ne vemo, kako da grof Badeni tolmači svoje besede; a če jih tako, kakor naši nasprotniki, nikakor nova vlada ne bode mogla dolgo računati na podporo Slovencev. Razveseliti nas ni moglo, da je grof Badeni se izjavil, da bode s Slovenci podobno ravnal, kakor je z Rusini. To, kar slišimo o postopanju grofa Badenija v Galiciji, je pač tako, da Slovenci vanj ne moremo dobiti zaupanja. Nedavno je prihod rusinske deputacije na Dunaj, nam pokazal, Badenijevo namestnikovanje v Galiciji, v jako čudnem svitu. Toliko pa rečemo, da bi se gališki recept na Slovenskem ne obnesel. Slovenski narod je preveč zaveden, da bi pustil, da bi se pri volitvah z njim ravnalo, kakor je v Galiciji navada. Sedanjí finančni minister vitez Bilinski je pa naglašal, da se mora vsak narod pred vsem sam s svojimi močmi povzdigniti, in da se bode izvrševala narodna enakopravnost potem, kakor je kak narod razvit. Mi smo pa vedno do sedaj mislili, da je država pred vsem povezana pomagati zaostalim narodom. Nemci se niso iz svoje moči povzdignili, temveč zanje je delala država

LISTEK.

Novo leto.

Kralj je umrl;
Živijo kralj!

Doktor Silvester sicer ni svetovno znan zdravnik, da, niti zdravnik ni, a vendar drži svojo — kakor se mi zdi — zlato uro v roki, ter preračunava zadnje trenutke — starega leta, katerih je, kakor kaže doktorjev veleresni obraz — zelo malo.

Cela — do zdaj prav glasna — družba je utihnila — le natakara nam polni čaše z prè najboljšo kapljico; da si lahko vsakdo, kdor ve koliko čaš se napolni z jednim litrom, izračuna število navzočih, če naj povem, da je iztočila 14 litrov.

Doktorjev obraz je postal preresen, da so dame komaj in komaj zadržavale smeh in gotovo bi se zakrohotalo — seveda nežno — ko bi resni doktor Silvester ne zinil sledečih besed:

„Gospoda! Če zgubljajo vrednostni papirji svojo veljavo, bašejo si majhni bogatini samokrese, da se lahko pravočasno poslovijo s te solzne doline — seveda, veliki bogatini si manje veseli roke — a če zgubljajo pratike, velike

in majhne, veljavo, polni si vesolni svet čaše, da pozdravlja jasnim obrazom novo leto.

Gospoda! Tudi pred nami stoje že napolnjene čaše, v par trenutkih bodo prazne . . .

Bim, bim, bim, bim, bim, bim, bim, bim, bim, bim, bim, se razlega z zvonika skrivnostno a pretresajoče nam dušo, v kateri se upanje na boljše novo leto zmagovalno bori z grenkimi spomini na staro.

Gospoda! „Živio novo leto!“ zaklical je doktor, a za njim mi vsi.

Čaše so bile prazne; tudi Milkina, akoravno sem dvomil, da ona, krasna in nežna hčerka bogatega trgovca, celo zmore.

Sledilo je občno čestitanje.

Pri Milki je že stal doktor Silvester, jo držal za rokico, ter ji voščil v lepih besedah „novo leto!“

Hudo sem ga pogledal, ker sem hotel sam Milki prvi čestitati, kar je zelo pomenljivo.

No, spodletelo mi je . . . a komu naj čestitam zdaj prvemu? Pred menoj visi veliko oglevalo; v njem vidim — samega — sebe.

Zroč tje, — pogruntal sem res vesel obraz — kličem tiho: „Grom, Bog te živi v novem letu!“ . . .

Gospe in oženjeni gospodje so odšli, a mladina je ostala ter z nešteti čašami slavila novo leto.

Vstajali so govorančarji jeden za drugim, trkajoč na čaše prosili za posluš, ter bistroumno razvijali svoje novoletne misli. Vsi so bili jednega mnenja, da bode, da mora biti novo leto boljše, ko je bilo staro, da je treba zle spomine na staro leto poplaviti z žlahtno krokarsko pijačo — v domišljijah, srkali so slastno vino, ki je zrastle v toli prerešetanem starem letu.

Ker se še ne morem prištevati k nesrečnim posestnikom „boljših polovic“, ostal sem pri mladih, pa ne vem zakaj, ko jim je vinaki duh razvnel možgane, smatrali so me dolgočasnežem, no, jaz sem se smatral prestarim za njih počenjanje, pa sem se napotil proti svojemu samskemu domu.

Po prstih sem se splazil v svojo sobo.

Da si ne bode tega nihče krivo tolmačil, posebno, ker sem prej povdarjal svoj samski stan, moram pripomniti, da nisem hotel zbuditi — svojega Jaka. In zakaj?

Ker je Jaka sluga, da ne najdeš boljšega na svetu, kratko rečeno: biser vseh slug. A ne- kako babjeveren je.

z vsemi močmi. Mmogo slovenskih denarjev se je porabilo v povzdigo nemške kulture. Tudi za napredek Poljakov so se potili drugi avstrijski narodi. Brez državne pomoči, bi se ne bili toliko popeli, kakor so se. Le Čehi in Jugoslovani morejo reči, da se imajo skoro jedino lastnim močem zahvaliti za napredek svoj. Država je nas večkrat bolj ovirala, nego podpirala. Imamo pa isto pravico do državne pomoči, kakor Nemci in Poljaki in zahtevamo od visoke avstrijske vlade, da to vpošteva.

Slovenski poslanci ne bodo vlade sodili po besedah, temveč po dejanjih. Obljub so že davno siti. Če bode grof Badeni hotel, da ga podpirajo slovenski poslanci, moral bode dejanski pokazati svojo naklonjenost slovenskemu narodu. Naše slovenske težnje so skromne in dajo se uresničiti popolnoma v okviru sedanje vstave, da celo vstava sama izrečno zahteva, da se uresniči. Če naše želje še do sedaj niso uresničene, prihaja jedino od tod, ker se v Avstriji v več kot četrt stoletja ni našla vlada, ki bi resnično hotela izvesti ustavo.

Druga okolnost, katero ne vemo, kam naj jo zapišemo v politično bilanco, je presnavljanje strank. Stvar je še le v teku in se še ne more vedeti, kako se razvije. Velicega pomena je razpad zedinjene levice. Ta stranka je nam Slovincem storila že toliko krivice, da pač dvomimo, da bi kak Slovenec točil solze za njo. Pred vsem je zgubila na Dunaji vso priljubljenost, kakor so pokazale volitve v občinski zastop. Zanje je to strašen udarec. Če je levica kaj storila dobrega za avstrijsko prebivalstvo, je gotovo za Dunaj. Prizadevala si je vso upravno in postavodajno oblast osredotočiti na Dunaju. Dunaju na ljubo je zanemarjala in poniževala druga avstrijska glavna mesta, zlasti Prago, in baš na Dunaju je sedaj ob ves upliv. Zgube Dunaja jej ne morejo nadomestiti vse postojanke v pokrajinah. Naj se tudi še nekaj časa ohrani, a to več ne bo, kar je bila. Sila dogodka je bode silila, da popusti dosedanje svojo sredotočno politiko. Propad jej je izkopala njena nerodna gospodarska politika, zlasti pa njeno prijateljstvo z židovstvom.

Nasledstvo zedinjene levice pa nastopajo stranke, ki ne skrivajo nasprotstva do Slovincem, in baš naše veselje nad razpadom zedinjene levice ne more biti popolno.

Na desnici se tudi nekaj presnavlja. Nekdanji Hohenwartov klub, ki je združeval skoro vse konservativne življe in je po svoji sestavi bil v malem nekaka podoba Avstrije, je v nekakšnem prenovljenju. Ne ve se pa še, če se pomladi in očvrsti, ali pa propade in oslabi. Nekdaj so bili v njem poslanci skoro vseh avstrijskih narodnostij. Vsled koalicijske so iz njega bili stopili Hrvatje in nekaj Slovincem. Malo številce slovenskih poslancev je pa že poprej bilo ostavilo klub. Zadnji čas je pa več Nemcem izstopilo in tudi se ne ve, če dosednji konserva-

tivni Nemci še dolgo vztrajajo v tem klubu. Na drugi strani je pa pričakovati, da se vsi naši bivši jugoslovanski poslanci zopet povrnejo v klub. Če se to zgodi, bode klub postal bolj enakovrsten, dobil bolj slovanski značaj in to mu gotovo ne bode v škodo. Mnogi Nemci bili so v klubu le huda zavira, kadar je bilo kaj storiti za Slovence.

Hohenwartov klub je igral veliko vlogo v avstrijski parlamentarni zgodovini in upamo da jo še ni odigral. Kolikor sedaj moremo presoditi položaj, bi njegovo okrepljenje bilo nam le v korist, žal, da moramo reči, da razpor v sosedni kronovini mnogo ovira na to okrepljenje, ker moške, ki se doma borijo mej seboj, ne morejo na Dunaju lahko vzajemno postopati. Razpad pa slabi naše politično stališče. Mnogo je kriva naša nesloga, da se upajo naši nasprotniki tako očitno kazati svoje sovraštvo do vsega slovenskega. Naša želja je le, da bi leta 1896. ublažilo, če ne popolnoma poravnalo ta domača nasprotja. Obe stranki naj pomislita, da tukaj gre za koristi vsega slovenskega naroda.

Leto, katero smo nastopili, ne bode leto miru, temveč leto hudih političnih bojov v Avstriji, pripravljeni moramo biti na marsikaka iznenadenja. Najprej utegne duhove razburiti volilna reforma. Ta stvar je pokopala že dve vladi in ne vemo, če bode Badeni v tem oziru močnejši. Slovenski poslanci bodo pri tem morali gledati, da se odpravijo kolikor bode moč stare krivice, n ne vpeljuje še nove. Predpisovati jim ne moremo, za kakšno volilno reformo naj glasujejo, ker vemo, da ne bode v njih močeh, da bi dosegli za Slovence najugodnejši volilni red, temveč bodo morali se ozirati na položaj in zadovoljiti se z le nekaterimi izboljšinami.

Slovenska narodna stranka pa ne bode storila vse svoje dolžnosti že s tem, da glasuje za volilno reformo, temveč, potem jo čaka še druga naloga. Štajerski kmetje sedaj stoje, kakor skala v narodnem boju, toda to ni bilo zmiraj tako. V okrajih, v katerih se sedaj nemškutarji niti ne upajo postaviti svojega kandidata, so bili pred leti voljeni Nemci. Bilo je treba mej kmeti razširiti narodno zavest in jih tako rekoč pridobiti za narodni program. Ravno tako bode narodna stranka morala nove volilce še le pridobiti za svoja načela. V to bode treba mnogo shodov in družega dela, drugače utegnejo narodni nasprotniki ali pa mejnarodni socialni demokratje vjeti nove volilce v svoje pogubne mreže. Stranka, ki se hoče ohraniti in utrditi, mora neprestano delovati, v političnem življenju ni nobenega postanka, kakor hitro ne napredujemo, pa nazadujemo, dokler nas ne izpodrine delavnejši nasprotnik. To vidimo pri mnogih propadajočih strankah.

Drugo vprašanje, ki utegne še skrbti delati vladi, je župansko vprašanje na Dunaji. Stvar sama na sebi nima pri vsej domišljivosti nekaterih dunajskih strank, tacega pomena. Pomen

je dobila le s tem, da dr. Luegerja vlada ni predložila v potrjenje. S tem je postala državna zaveza. Pri volitvah na Dunaji ne bode več šlo za dr. Luegerja, temveč za grofa Badenija. Če zmagajo krščanski socialisti, bode vlada v največji zadregi. Slovenski poslanci bodo pač v tej stvari po možnosti nevtralni, za omejevanje samouprave dunajske ne morejo biti, kajti kar danes zadene krščanske socialiste, utegne jutri kako drugo stranko. Vsaj je le predobro znano, da kranjski deželni vladi tudi samouprava ljubljanskega mesta ni vselej ljuba. Za dr. Luegerja pa tudi ne bode kazalo Slovincem zastavljati vsega svojega vpliva, kajti on ga tudi nikdar ne bode za nas.

Hud boj je pričakovati pri sklepanju avstro-ogerske pogodbe za bodočih deset let. Prejšnja desetletja je šlo to gladko, a letos pa bode drugače. Ogerska donaja k skupnim državnim stroškom 30%, naša državna polovica pa 70%. To razmerje je naravnost v nebo kričeče in ni bilo niti primerno ob sklepanju prve pogodbe. S tega časa je pa Ogerska v gospodarskem oziru močno napredovala, dočim smo v Avstriji skoro nazadovali. Ker Ogrom ni bilo treba toliko donajati k skupnim državnim stroškom, je lahko ogerska vlada podpirala industrijo in trgovino, gradila železnice in tako je avstrijska trgovina in obrtnija v Ogerski dobila nevarno tekmovalko. Ogerska ima najrodovitnejše kraje. Vzlic temu pa Ogri niso zadovoljni niti s sedanjo pogodbo. Zahtevajo nekatere ugodnosti za ogersko kmetijstvo, obrtnijo in industrijo. Kmetijske družbe in trgovske zbornice vse so ogerski vladi naznanile celo vrsto ne baš skromnih želja.

To je moralo vzbuditi upor v naši državni polovici. Moške, katerim se ne more očitati nobena pretiranost ali pa sovraštvo do Ogrov, že spoznajo, da se sedanje razmerje donajaja k skupnim stroškom mora premeniti. Če se vzameta za podlago državna proračuna za bodoče leto, morala bi Avstrija plačevati 60%, Ogerska pa 40% k skupnim državnim stroškom. V resnici pa še ta razmera ni pravična, ker Ogerska je razmerno manj obdačena, kakor Avstrija in so zlasti nekatere velike tovarne in parni mlinci celo brez davka, da ložje tekmujejo z avstrijskimi. Za podobno pogodbo, kot je sedanja, ne bode mogel glasovati noben pravi avstrijski poslanec, in ker Ogri v svoji prevzetnosti, ker so dosedaj vselej Avstrijo ugnali, ne bodo zlepa hoteli prijenjati, bode hud boj in ne ve se, kako se konča. Utegne priti do tega, da se celo razmerje mej obema državnima polovicama jako premeni. Državni poslanci se ne smejo dati preslepiti s tem, da je obnovenje pogodbe državna potreba. Ogri zaradi državne potrebe nič ne odjenjajo. Dualizem pa tudi ni v korist Slovanstvu in naši državni polovici in mi nemamo povoda zanj se ogrevati. Od njega imajo dobiček Ogri in na njih je, da prijenjajo. Če se pogodba ne sklene, se bode stališče sedanji vladi omajalo. Glavna na-

Gorje mi ga zdaj zbuditi, zapusti me koj, ker resno veruje, da kar se prvi dan v letu zgodi, se zgodi vsaki dan v letu, kar ni kar si bodi, ker je letnica 1896 skozi 4 deljiva . . .

V sobi je bila prava egiptovska tema, a pobegniti je morala pred majhno šibico, s katero sem našgal svečo.

Zapeljivo me je gledala postelja, a zmagala ni. Sedel sem k pisalni mizi, glavo z desnico podprl in če bi imel pevsko žilo in zvesti Jaka ne bi zavesil okenj, zrl bi sanjavo na nebeški obok ter štel veselo migljajoče zvezdice.

Levica mi je zašla med papirje, za njo tudi oči in misli. Celi kup črno obrobljenih štirioglatih listkov! Imena: Lendovšek, Muršec, Volarič, Vencajz, Kregar in druge čitam, za kojimi je plakal slovenski narod; a čitam tudi imena dragih prijateljev in znancev, za kterimi je žalovalo moje srce. Zrem pa tudi listke — fine, blagoduhteče, kojih vsaki naznanja srečni konec romana — priprostega in kratkega ali dolg-ga, v katerem dve raznospoli bitji, premagujoč vse ovire, silite v jarem svetega zakona.

Mraz je začel tresti moje ude.

No, taki neljubi gosti me še ne vženejo v kozji rog, da, niti v posteljo ne, saj je Jaka, bi-

ser vseh slug, zvečer prinesel drv a jaz nisem neroden.

Zakuril sem.

Nato spravim gugalni stol k peči, sedem na njega ter gledam nepremično v ogenj.

Plamen veselo plapola.

Zdi se mi, da šepče: „Grom, veselo novo leto!“ A saj to ni plamen — to so lepi dekliški lasi, med njimi — Milkin obrazek . . .

A kaj je to?

Slavno mesto: Celeja.

Ošabni Rimljan trpinči sužnje ter se roga njihovim mukam.

A že se podirajo krasne palače, Rimljanov ni več.

Slovenec se je naselil ob Savinji.

Od vseh strani ga stiskajo sovražniki, a uničiti ga niso mogli, ker se ni nikdar vdal razkošnemu življenju.

Na rimljanskih razvalinah si zida svoj dom, krasna palača, da je ob celi Savinji ni lepše. V tem domu se bode veselil, učil, krepil . . .

Celi svet radovedno zre na hudi boj — za celjsko gimnazijo.

Že je steklo mnogo črnih, ministerski se deži se tresejo, ministri telebajo ž njih, kaj bo?

Na celjskih hribih pokajo možnarji — boj je končan, zmaga naša . . .

Savinja narašča. Že je cela dolina v vodi, Savinja še narašča.

Že pritaka v kleti, čez hišne prage, pa še vedno narašča.

Že sega do okenj.

Obupni „pomagajte-klici“ se razlegajo.

Teh ne pozabijo nikdar celjski mestni očetje, kteri sicer z obema rokama sipljejo denar v naročje „Südmarke“ i. t. d., a prepotrebni čolnov ne kupijo, akoravno malo ne vsako leto Savinja naraste . . .

Hvala Bogu, voda že odteka . . .

Ljudje begajo s hiš, v hlevih divja živina, s hiš padajo dimniki, cele hiše se podirajo, zemlja se trese.

Razdjana je bela Ljubljana.

Svet jo pomiljuje, sam svitli cesar jo je prišel tolažiti, pomoč prihaja od vseh strani.

Nekaj let še, pa bode Ljubljana spet ne samo bela Ljubljana, temveč tudi ponosna, krasna stolica slovenska.

Še marsiktero sliko gledam, ki me spominja na dogodljaje v starem letu.

Nazadnje se mi zdi, da sedim v čolnu, kteri se mirno guga po velikem jezeru . . .

loga Badenijske je obnovljenje pogodbe. Prišlo bode potem morda v naši državi do svojih prememb. pri katerih bodo naši poslanci morali braniti z vso odločnostjo naše narodne in gospodarske koristi, da bode potem novo leto 1897. za nas veselejše nego je letošnje.

Celjske novice.

(Zaročil se je) dne 24. decembra 1895. odvetnik in deželni poslanec g. dr. Ivan Dečko, z gospodično Adelo Zanier, hčerjo znane rodoljubne in čislane rodbine narodnjaka Norbert Zaniera v št. Pavlu v Savinjski dolini!

(Občni zbor) „Občeslovenskega obrtnega društva“ v Celji, vršil se je pri mnogobrojni udeležbi in veliki živahnosti, v soboto dne 28. decembra 1895. l. Poročilo o tem zanimivem shodu prinašamo med gospodarskimi zadevami. Zborovanja udeležili so se tudi državni in deželni poslanec g. Mihael Vošnjak in deželna poslanca dr. Josip Serbec in dr. Ivan Dečko.

(Priznanje izrekel) je deželni šolski svet v Gradci, bivšemu profesorju na celjski gimnaziji in okr. šolskemu nadzorniku za sevniški in in breški okraj sedaj ravnatelju gimnazije v Dubrovniku v Dalmaciji, g. Mihael Zavadlalu, za njegovo uspešno delovanje. Lepo priznanje vrlemu narodnjaku, ki je vedel vedno vestno in bratsko postopati z učitelji svojega okraja.

(Premiščen je) gosp. komisar Ernst pl. Lehmann od c. kr. okr. glavarstva v Celji v Brežice; v Celje pa pride koncipist Adolf pl. Pichler iz Maribora.

(Šolstvo v celjskem okraju) se lepo razvija. Ne le, da imamo v tem okraju že lepo število učiteljev, kateri slujejo kot izvrstni pedagogi in strokovnjaki, pridobil je okrajni šolski svet zopet tri učitelje: (Šmorancer Jos. za celjsko okolič, Brinar Jos. za Vojnik in Zorn Jos. za Dramlje), ki niso samo kremeniti značaji, nego imajo tudi vse skušnje z odliko. Zelimo, da bi jim bilo dano mnogo let v našem okraju delovati na korist šoli in domovini.

(Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj) ima dne 5. prosinca v celjski okoliški šoli svoj letni glavni zbor. Na dnevnem redu je med drugim govor g. Fr. Zidarja o spisu v 3. in 4. šolskem letu in pa volitev novega odbora.

(Varnost imetja v Celji.) Zopet nam je poročati o neki tatvini. Sredi mesta, v rotovski ulici, ukradel je te dni ob 5. uri zjutraj, nek zločinec nabiralnico „Südmarke“ s kakim 30 gld. Za ta denar sicer ni škoda, a vendar moramo strmeti, nad tolikimi tatvinami, ki se v Celju vršijo zaporedoma. Če bode šlo to tako naprej, bo skrajni čas, da se nadomesti mestna policija z državno. Celjski nemški listič pa je pri takih razmerah še toliko predrzen, da hoče vso krivdo odvaliti na okoličansko policijo, češ, taki tiči, ki kradejo, navadno stanujejo zunaj mesta. To je prvič predrzno, drugič pa ravno tako neumno.

Zbudim se, beli dan me pozdravlja. Poleg mene pa stoji, o sveta nebesa, sam doktor Silvester, ter me guga.

„O ti zaspanec!“ me pozdravlja, „veselo novo leto!“

„Tudi tebi, dragi moj! pa kaj ti je, si ves blede.“

„Dragi Grom, vem da si moj prijatelj, zato poslušaj!“

Cvetkova Milka mi je dala za novo leto — korbico.

Ali se temu tako čudiš?

Saj je lepa, pridna, bogata, tedaj vredna, da bi postala gospa doktorica.

Pa neče.

Ne vem kaj je še govoril doktor.

Tedaj ni ga hotela? Celi svet bi objel.

Jaka je dobil desetak, dimnikar in ne vem kedo še vse je prišel voščiti, pa toliko, ko nikjer.

Še jedna novica me je oveselila. Naša „Domovina“ se je povečala. Živio! Bog ji daj 10.000 plačujočih naročnikov, da se bode ložje borila za narod, ter svojim podlistkarjem delila — večje nagrade.

Vsem njenim bralcem želim prav veselo novo leto!

očitanje. Kaj pa ima okoličanski policaj v mestu iskati? Tu ne more on nobene tatvine zabraniti; zato je mestna policija tu. Če ta sliši kakega Slovence polglasno po noči govoriti ali ga vidi samo zvezde gledati, hitro ga ima; za take pa je gluha in slepa.

(Neznosne razmere na celjskih gimnazijah.) Odkar je g. prof. M. Zavadlal odšel, nimajo celjski slovenski dijaki nobenega izprašanega profesorja za slovenščino. Tudi nižjegimnazijci ga nimajo, ker so g. prof. Kosija prestavili na slovensko gimnazijo. To je res škandal. Koliko je slov. profesorjev, ki služujejo v raznih nemških mestih! Pošljite jih v Celje! Pa tudi na slovenski gimnaziji je mnogo nedostatkov. Ne glede na to, da je čez 80 učencev še vedno stlačeno v enem razredu, trpijo ti še na drugi nepriliki. Pridigovati se mora gimnazijcem v šolski sobi; po pridigi gredo učenci še le v cerkev k maši. Ni to neznosno?

(„Celjski Sokol“) bode v tem letu prirejeval prvo soboto vsacega meseca društvene „journ-fixe“. K tem večerom povabljeni so vsi celjski in zunanji Slovenci. Prvi „journ-fixe“ bode v soboto dne 4. t. m. v gostilni „mesto Gradec“ ob 8. uri zvečer, kjer se bode privatno razgovarjalo o nekaterih važnih točkah. Reditelja bodeta gg. brat dr. Tominšek in brat Rebek. Društvo se tudi že pripravlja na maškarado, katero bode priredilo na pustno nedeljo z mnogovrstnimi zanimivostmi. Društvo je tudi sklenilo, da bode letos večkrat napravilo izlete v bližnje okolice. Novih udov vsprejelo je že 11 in se nadeja, da jih še več pristopi.

(Razpis službe.) Za obseg političnih okrajev Celje in Brežice, dalje za obseg političnih okrajev Maribor, Radgona in Slov. Gradec se bodeta namestila tehniška vodji za dela pri vničenju trtnih uši in državnih trtnic s sedežem v Celji, odnosno v Mariboru proti službeni pogodbi. S to službo je zvezana letna plača po 1000 gld., pavšal za potovanje v odkazanih okrajih na leto 500 gld. in pavšal za pisavo na leto 60 gld. Prosilci imajo dokazati, da so večji nemškega in slovenskega jezika v govoru in pisavi, da so obiskovali vinorejsko šolo in da so že delali v vinorejstvu in posebno z ameriškimi trtami. Prošnje se imajo do 20. prosinca 1896 tu-uradno vložiti na c. kr. štajersko namestništvo v Gradci.

(Božičnica na okoliški deški šoli.) Lepa navada je obdarovati ubogo mladino o tem mrzlem letnem času s toplo obleko. Tudi v Celji našla so se plemenita srca, ki so letos preskrbela za siromašne dečke te okolice mnogo lepe in tople obleke, kakor tudi trdna obuvala. Dne 24. decembra zbralo se je nad 100 revnih otrok v šolski sobi okoliške šole, kamor so dospeli tudi blagi dobrotniki, da so siromašno, a pridno in nadebudno mladino razveselili. Krasno okrašeno drevesce je stalo sredi sobe in na mizah so bila darila. Prečastiti gospod opat Ogradi so prav prijazno pozdravili mladino ter v jedrnatih besedah jo vzbujali k pobožnosti in marljivosti. V imenu mladine zahvalil se je deček četrtega razreda. Največjo zahvalo za darove gre poleg g. opata tudi mnogo spoštovanemu gospodu dr. J. Vrečko-tu z blago gospo, katera sta največ k temu pripomogla. Bog ohrani dobrotnike še mnogo let!

(Uradni dnevi v celjskem okrajnem glavarstvu.) C. k. okr. glavarstvo Celje je v l. 1896. določilo naslednje dni za uradne in sicer v Laškem trgu 13. januarij, 7. april, 30. junij, 21. september in 14. december; v Trbovljah 24. januarij, 18. maj, 10. avgust in 2. november; v Konjicah 21. januarij, 3. marec, 14. april, 26. maj, 7. julij, 10. avgust, 29. september, 10. november in 27. december; na Vranskem 2. februarij, 17. april, 12. junij, 7. avgust, 2. oktober, 27. november; v Šmarji 16. januarij, 27. februarij, 9. april, 21. maj, 2. julij, 13. avgust, 24. september, 5. november, 17. december; v Mozirji 23. januarij, 28. maj in 1. oktober; v Ljubnem 5. marec, 9. julij, 12. november; v Gornjem gradu 6. februarij, 2. april, 28. maj, 23. julij, 17. september in 3. december. V Celji vsaka sredi na sobota. Začetek sodnijskega uradovanja se začne ob 9. uri dopoldne, samo v Laškem trgu ob polu 11. uri in v Trbovljah ob 12. uri opoldne.

(Izžrebani porotniki.) Za prihodnje zasedanje porotnih obravnav so izžrebani naslednji gospodje porotniki: F. Quandest, hišni posestnik; K. Schmidt, trgovski zastopnik; Ferdinand Küster, vinotržec; Fel. Schmidl, hišni posestnik; Rajmund Pichler, sodar; Viljem Leyrer, hišni posestnik, vsi v Mariboru; Franc Škof, posestnik v Gornji Sušici; Josip Kazimir, trgovec v Ptuj; Ivan Počivavšek, posestnik v Imenem; Ivan Robič, mesar v Lembahu; Franc Stuhec, posestnik v Logarovcih; Ivan Kolarič, posestnik v Pristovi; Marko Grizold, posestnik v Račjem; Henrik Stefling, trgovec v Ljutomeru; Kazimir Bratkovič, notar v Rogatcu; Anton Hrastnik, usnjar v Gornji Poljskavi; Ivan Ferk, trgovec z lesom v Dolnji Gortini; Ferdinand Moser, posestnik v Muti; Ludovik Šešerko, trgovec na Planini; Simon Šunko, gostilničar v Spodnjih Hočah; dr. Mihael Lederer, odvetnik v Konjicah; Filip Gemde, posestnik v Šoštanji; Franc Skaza, posestnik v Velenji; Josip Kreitner, posestnik v Rogozi; Ivan Rapatec, gostilničar v Gornji Vižingi; Andrej Pfeifer, gostilničar v Spodnjih Hočah; Leopold Vesjak, posestnik v Ragoznici; Matija Gabrič, posestnik v Brezjah; Josip Wregg, mesar v Slivnici; Ivan Löschnig, trgovec v Šmarji; Blaž Dobnik, okr. tajnik pri Sv. Ivanu; Anton Kunej, posestnik v Stoloniku; Ivan Rečnik, posestnik v Slivnici; Vincenc Sarnitz, mesar v St. Lenartu; Ivan Katz, gostilničar v Slov. Bistrici in Kristijan Kovač, veleposestnik pri Sv. Antonu na Pohorju. — Porotniki-namestniki so gg. Ivan Pražen, umetni vrtnar v Celji; Franc Kleinschrodt, v Vojniku; Josip Podgoršek, gostilničar v Vrbenem; Franc Vollgruber, mesar v Celji; Adalbert Geiss, trgovec v Zalcu; Fr. Vilher, trgovec z lesom v Celji; Peter Končnik, šol. svetnik v Celji; Karol Mörtl, sladničar v Celji in Marko Tratnik, hišni posestnik v Celji.

(Umrli) je 30. decembra 1895 v Celji, v hiši gospoda pekovskega mojstra Regula, Marija Sauer pl. Sauersberg. Ona iz tiste rodovine, katera je okoli srede našega stoletja imela „deželno prosto selišče“ (landschaftlichen Freisitz), t. j. nobeni graščini podložno posestvo „Medvedov grad“ (Bärenhof) v Braslovčah. Na južni strani braslovške farne cerkve je naslikan nagrobni spominek neke gospe pl. Sauer, ki je umrla zadeta od mrtvouda po eni strani, kar slika predodčuje. Omenjeni „Medvedov grad“ je pozneje imel gospod pl. Plein, zdaj je gospod Bien njegov lastnik.

(Narodna čitalnica v Celji) priredi dne 8. januarja in dne 5. februarja 1896. l. zabavni večer, dne 19. januarja 1896 „plesni venček“ z vojaško godbo. Začetek vselej ob 8. uri zvečer v društvenih prostorih.

(Celjskega poslanca dr. Foreggerja) je prav pošteno zlomastil dunajski nemško-narodni list „Deutsches Volksblatt“. Očita mu, da nič ne dela in pobira le stopinje za nemškimi liberalci. Zahvaliti se ima le strogo rednosti in požrtvovalnosti nemško-narodne stranke v Celji, da je še voljen. Že davno bi ga bili strmoglavili, pa boje se, da bi nemški liberalci ne hoteli voliti kacega družega nemško-narodnega poslanca in bi potem zmagal slovenski kandidat. Vse to je res, kar je povedal ta list, a nekaj je pa še zamolčal. Tisti nemški liberalci, ki so dosedaj podpirali nemškega kandidata, ki bi pa očitnega nemškega narodnjaka ne volili, so največ uradniki. Brez uradniške pomoči bi Nemci nikakor ne zmagali.

(Silvestrov večer) v „narodni čitalnici celjski“ obnesel se je, kakor ni bilo drugače pričakovati, prav dobro. „Pevsko društvo“ zapelo nam je nekaj pesmi in predstavilo igro „Gluh mora biti“, v kateri so igralci pokazali vso svojo spretnost in dovtipnost. Posebno nam je ugajal sluga Bonifacij, pa tudi njegov gospod bil je svoji vlogi popolnoma kos. Nameravana je bila tudi „tom-bola“, katero pa je isti dan finančno ministerstvo iz dosedaj še neznanih razlogov prepovedalo. Morebiti utegne čitalnični odbor potom pritožbe te tajnostne razloge izvedeti. Igralo se je tudi na goslih in g. J. Kramar je pri tem pokazal, da ima gosle popolnem v oblasti. Tako se je med občnim veseljem približevala polnoč. Zdaj se vzdigne čitalnični predsednik ter se v humorističnem govoru poslovi od starega leta in napije srečnemu novemu letu, želeč, da bodedo prihodnji „Silve-

strov večer" obhajali pod svojo streho v "Narodnem domu". Burno veselje je zavladovalo in v obeh sobanah razlegali so se nazdravi "srečno novo leto!"

Spodnje-štajerske novice.

(Deželni zbor štajerski) pričel je dne 28. decembra 1895, svoje delovanje. Slovenski poslanci se niso vdeležili seje. Deželni glavar je omenjal, da so mu lanske dogodke še dobro v spominu, radi katerih so slovenski poslanci zapustili deželno zbornico. Meni pa, da so slovenski zastopniki zadevo napačno smatrali in ker mu do danes še niso nič sporočili, upa, da jih bode še v tem zasedanju lahko pozdravil. Cesar-ski namestnik marki Baquehem je poudarjal, da ga veseli delati zopet v svojem delokrogu in da se bode trudil in posvetil vse svoje znanje in delovanje v korist deželi štajerski. Seje udeležila sta se tudi knezoškofa dr. Schuster in dr. Napotnik. — Deželni glavar pač sodi na robe, če misli, da Slovenci oziroma njih zastopniki niso dobro razumeli izzivanje nemške večine in se tudi moti, če misli, da se bodo povrnili brez zadostila in zagotovljenja, da se bodo Slovenci uvaževali kot prebivalci na Štajarskem. Posebno pa nas je dirnilo, da deželni glavar še sedaj neče priznati javno (oficijelno) Slovencev na Štajerskem in govori le o zastopnikih kmečkih občin Spodnje Štajerske. Mi si bomo to dobro zapomnili in spominjali o priliki naše zastopnike. — Druga seja je bila dne 30. m. m. in so se pri tej seji volili razni odseki in predložil proračun za leto 1896. — Prihodnja seja bode prihodnjo sredo t. m.

(Duhovniške spremembe). V začasni pokoj je stopil č. g. Fran Brglez st., kaplan v Dram-ljah. — Umrl je č. g. Jož. Hajšek, vpokojeni duhovnik na Plešivcu, dne 20. decembra. Naj v miru počiva!

(Iz Škofje vasi) se nam piše: Ko se je dne 24. oktobra t. l. blagoslovila slovenska šola v Vojniku, napravila se je mala veselica pri gosp. Vrečerju. Tjekaj prišel je tudi naš "miren mož" Martin Premšak, kateri pa je, ko ga je nekoliko po nepotrebnem srknil, postal prav nemiren, kakor, da ga je razsvetil sveti Duh, začel je pridigovati o potrebi nemščine za slovenske kmete. — Ker ni bilo ljubega miru pred njim, vzdignilo se je par krepkih pesti, ter je porinilo Premšaka skozi tisto luknjo, ki se ji reče po domače vrata, in naenkrat je bil Premšak zunaj, to je, Premšaka so na čisto priprosti način vrgli vun. Premšaku pa se zunaj ni dopadlo, ter je silil zopet skozi vrata notri. Oni pa, ki so bili v sobi, so pa hoteli Premšaka imeti zunaj, ter so tišali vrata, da ne bi se Premšak vrnil v sobo. Pri tem pritiskanju: od ene strani notri, od druge strani vun, prišla je pa Premšakova roka med vrata, ter so jo pri tem kaj grdobno zmečkali. Martin Premšak tožil je zavolj tega zarad telesne poškodbe Antona Kožuha iz Ivence, Jurja Vriska in Jožefa Vrečko, ter Antona Kožuha še tudi zarad razžaljenja časti, da mu je ta tudi še pripeljal eno krepko zausnico, ter pri tem občutljivo zadel njegov zlahten nos. Pri glavni obravnavi dne 30. decembra se pa okrajno sodišče celjsko ni moglo prepričati, da je bila stvar taka, kakor trdi Premšak, ter je vse tri obtožence, katere je zagovarjal g. dr. Ivan Dečko oprostilo, ter Martina Premšaka obsodilo, da mora Kožuhu, kar se razžaljenja časti tiče, povrniti stroške.

(Vabilo) k zborovanju podružnice sv. Cirila in Metoda na Teharjih, katero se vrši dne 6. prosinca 1896, ob 3. uri popoldne v gostilni gosp. I. Cajhna. Vspored: 1. Poročilo o dosedanjem delovanju podružnice. 2. Govor o pomenu družbe. 3. Volitev novega odbora. 4. Pobiranje letnine in vpisovanje novih udov. Teharčani pokažite, da bije v vaših prsih narodno srce in da vam je do prave vzgoje naše mladine! Pridite v obilnem številu! Odbor.

(Pri občinski volitvi) v Petrovčah pri Celji bili so izvoljeni naslednji odborniki: I. razred Karol Kuder, Gašper Kodele, Anton Drev, Jurij Pospeh, Karol Tržan, Anton Vizjak; namestniki: Franc Jelovšek, Jožef Roter, Franc Klep. II. razred: Miha Pilihi, Matija Žager, Jože Predovnik, Franc Zupanc, Franc Kadelc, Franc Fridrich; namestniki: Pavel Ocvirk, Miha Ivanek, Jožef

Zagor. III. razred; Jurij Planinšek, Maks Pristovšek, Anton Puncer, Anton Koren, Jakob Roter, Andrej Vizjak; namestniki: Janez Resnik, Franc Roter, Janez Kadelc. — Sami vrli narodni in slovenski možje. Nemškutar pri nas nima prostora. Vsiliti se je hotel za župana, kakor že tudi drugod, znani Jeschounigg, po domače Vervega, pa je ujel komaj par glasov.

(Popotnik se pritožuje), da ga je iznenadilo, idočega skoz Liboje, najti ondi same nemške napise, dasi prebivalci govore samo slovenski. Čas bi res bil, da bi naše ljudstvo prišlo do spoznanja, kako grdo je, da pači lepa slovenska imena in jih zverži, da je groza. Kdor ne spoštuje se sam, ni vreden da ga bi čislali drugi; to naj si zapomnijo oni, ki obešajo take napise na hiše v zasmeh potnikom.

(V Žalci) napravi požarna bramba, na korist svoje bolnišne blagajnice, dne 6. januarja t. l. veselico s petjem in gledišno igro: "Dobro jutro". Pri veselici udarjali bodo tudi šentpavelski tamburaši in svirala bode šmarska godba. Zabava obeta biti jako živahna, zato vabimo k obilni udeležbi.

(Izid volitve v občinski zastop grizki) dne 23. decembra 1895 je naslednji: III. razred: Kačnik Franc, Ramšak Jernej, Goršek Franc, Širca Ernest, Gerčer Gašper, Goršek Pongrac; II. razred: Kudar Martin, Poteko Jožef, Divjak Martin, Guzej Štefan, Zupanc Jožef, Krašovec Miha; I. razred: Arzenšek Matija, župnik, Naprudnik Valentin, Pinter Anton, Žgank Valentin, Pospeh Miha, Šuler Alojz. Kakor kažejo imena izvoljenih, je zastop v dobrih narodnih rokah in upati je, da bode blagodejno deloval v prid cele občine.

(Logarjeva dolina). Vsled nove ceste iz Luč v Solčavo se je število obiskovalcev Logarjeve doline izdatno povečalo. Lani se je v spominsko knjigo pri J. Piskerniku vpisalo 274, letos pa 353 turistov.

(Solčava). V gostilnici g. Kristijana Germela, pd. Šturma, se je letos vpisalo v spominsko knjigo 395 (1894. l. 206), v spominsko knjigo pri g. J. Herletu pa 85 (1895. l. 90) tujcev.

(Cestni odbor). "Savin. podružnice" "Slov. plan. društva" je poslal na deželni zbor štajerski obširno utemeljeno prošnjo, v kateri prosi, da bi dežela zgradila še cesto iz Solčave do uhoda v Logarjevo dolino. Delo je proračunjeno na 5630 gld. — Ko bi deželni odbor imel smisel za celo deželo, bi tej prošnji gotovo vstregel.

(Vabilo). Čitalnica mozirska priredi dne 5. januarja 1896. l. v svojih društvenih prostorih v gostilni g. I. Lipolda, veselico, s sledečim vspe-
redom: 1.) Pozdrav predsednika. 2.) Deklamacija. 3. Ples in prosta zabava. Začetek točno ob 6. uri zvečer. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

(Umrla je) v Logarjevi dolini žena Janeza Piskernika dne 30. novembra p. l. Bila je vsem obiskovalcem romantične Logarjeve doline dobro znana, ker jim je od nekaj priskrbela hrano.

(Laški trg). V noči 20. decembra 1895. l. vlomiti je hotel neki tat v stanovanje vč. gosp. nadžupnika in je že razbil steklo v oknu, vstrasil se je pa luči, katero je užgal nadžupnik, in pobegnil. — Drugo noč poskušal je zopet tat vlomiti v svinjski hlev in je že tudi klučavnico bil prepilil, ko je k sreči nadžupniški oskrbnik prišel z dvema hlapcema, ki je tatu lovil in celo trikrat za njim strelil pa — žalibog, ga ni zadel.

(Pazite na zdravila). Na božični večer je mati svojemu sinu Ludoviku Veberju podajala v Vrtečah (okolici laške fare), zdravila. Pa k ne sreči se je zmotila in je strupene kapljice, katere so bile za mazati, namesto drugih, katere bi moral bolnik povžiti, nakapala na žlico in s tem spravila sina v veliko nevarnost. Bil je previden sv. zakramenti — pa hvala Bogu — je vendar ozdravel, ker se je velikemu trudu zdravnika posrečilo rešiti ga otrovanja.

(V Trbovljah) bode občinska volite še le 2. in 3. januvarja t. l. O izidu volitve bomo poročali.

(Na nemški šoli v Vojniku) imajo 68 otrok. Lovili so jih po štirih župnijah ter vzeli tudi take, kateri še nimajo šest let; da je le število. Iz trga jih imajo bore malo.

(Zaročil se je) g. Fr. Zidar, učitelj v Novicerkvi pri Vojniku, z gdč. Maričko Urata-

ričevo, hčerico znane vrle in rodoljubne rodbine v Vojniku.

(V Vojniku) dobili so letos krasno novo poslopje za petrazredno slovensko šolo. Stalo je z novo opravo vred 20.200 gld. Da se je vse tako lepo dovršilo, za to gre posebna hvala načelniku kraj. šol. sveta g. Fr. Brance-tu. Šola šteje 334 otrok. Toplo kosilce dobiva vsak dan 90, popolno obleko pa je dobilo 60 otrok.

(Častnim članom) izvolilo je "Učiteljsko društvo za breški in sevniški okraj", svojega bivšega okr. šolskega nadzornika g. Mihaela Zavadlala, v priznanje velikih zaslug na polju ukoslovja in podpiranja učiteljskih teženj.

(V Pišecah pri Brežicah) so praznovali 100letnico župnijske cerkve in obhajali povodom te prilike tudi sv. misijon, katerega so vodili čast. oo. lazaristi iz Celja.

(V Šent-Jurji ob juž. žel.) daroval je dne 29. decembra 1895, preč. o. Mavricij Kukovič iz reda oo. kapucinov, prvo sv. mašo. Cerkveni govor govoril je gosp. profesor in šolski svetovalec J. Krušič. — Sosedje in tržani priredili so novomašniku obed, h kateremu je bilo povabljenih mnogo gostov. — Pri Sv. Lenartu nad Laškimi pa je drugi novomašnik kapucin o. Osvald Seme, ravno ta dan opravil prvo sv. daritev. — Obema novomašnikoma želimo mnogo let delovanja v prid in zveličanje dobrih Slovencev.

(V Studenicah pri Poličanah) vršil se je dne 26. decembra 1895, vstanovni občni zbor bralnega društva. Zanimanje za bralno društvo je veliko, zato je bila tudi vdeležba ogromna. Po pozdravu domačega preč. gosp. župnika, zapeli so četverglasno domače gospodične pevke pesem "Pozdrav", na kar je g. Dragotin Hribar iz Celja govoril otvorni govor. Naslikal je v kratkem zgodovino, bolje rečeno, trpljenje in muke naroda slovenskega do najnovejšega časa. Opisal kako je ravnal tujec z nami in prestopil potem k pomenu in namenu bralnih društev. Ljudstvo je ognjenega govornika poslušalo z velikim zanimanjem in ko je končal, donelo je neprestano ploskanje in odobravanje. Preč. gospod župnik je zatem prečital in pojasnil pravila in pričelo se je vpisovanje udov, katerih je takoj pristopilo precejšnje število. Domači gospodje pevci, pomnoženi po gospodih učiteljih, peli so izborno lepe slovenske pesmi in tako pripomogli, da je bila veselica v istini krasna. Da bi le naudušenje ostalo, ki se je tako lepo pokazalo pri prvem zborovanju in bralno društvo bode doseglo gotovo svoj namen.

(V Slovenski Bistrici) dovoljeno je deliti sedanjo skupno štirirazredno ljudsko šolo v posebno deško in posebno dekliško šolo. Deželni šolski svet sklenil je to v seji dne 14. novembra pret. leta in to naznanil krajnemu šolskemu svetu v Slov. Bistrici.

(Posojilnica v Slovenski Bistrici) je sklenila, da se imajo z dnem 1. prosinca 1896 naprej hranilne vloge obrestovati le po 4½%, posojila na osebni kredit pa se bodo dajala, kakor dozdaj, po 6%; le od posojil, na goli hipotekarni kredit se zniža obrestna mera na 5½ odstotkov.

(V Zrečah) našli so dne 6. decembra v jutro, blizo hiše župana, ob vodi Dravinji, truplo kovača J. Potočnika. Mož bil je velik pijanec in strasten nemškutar. Zvečer dne 5. decembra šel je zelo pijan iz gostilne, se pri vodi spodtaknil in telebnil v vodo, koder je močno zadel ob kamen in tako v vodi storil svoj konec. — Kakoršno življenje, taka smrt!

(Učiteljska društva) zborujejo: Šentlenartsko v nedeljo, 5. januvarja pri Sv. Trojici; Ljutomersko in slovenjebistriško 9. januvarja t. l.

(Iz Slovenjega gradca) nam pišejo, da je za c. kr. davkarja tja določen gospe Stergar, ki je pred nekimi leti služboval v Šoštanj, potem pa bil premeščen na Gornje Štajersko. Občinsko modrijanstvo slovenjegraško je hitro nasprotovalo proti temu gospodu in spravili so se nekateri gospodje z modrim županom dr. Tomscheggom na čelu, v Gradec, da preprečijo nameščenje gospoda Stergarja v Slovenji Gradec, ker pravijo, da je Slovenec. Videli bomo, če res dr. Tomschegg imenuje c. kr. uradnike za Slovenji Gradec in če bo deželno finančno vodstvo njemu se pokorilo. Značilno in prav žalostno bi bilo, če bi taki gospodje mogli gospodariti s c. kr. namestništvom

v Gradci. Tomschegg je ravno tak, kakor nekateri Celjani. Misli, da je sam na svetu in uradnik samo zato, da bi se njemu klanjal in z njim popival in ga zabaval, kakor kak pajac. Uradniki pa so za celi okraj, ne samo za mesto, naj bo že za Slovenji Gradec ali Celje, ki je le pičica v celim okraju. — Čakati hočemo, kaj priinese Tomschegg iz Gradca. — Spodobi se mu le — dolg nos.

(Kmetijsko bralno društvo v Krčevini pri Ptuj), priredi v nedeljo 5. prosinca 1896, pri gostilničarju Blaž Windisch-u društveno veselico s petjem društvenega mešanega zbora. Vstopnina za neude znaša 20 kr.; udi so vstopnine prosti. Začetek ob 4. uri popoldne. K obilni vdeležbi vabi vljudno odbor.

(Iz Hana pri Ormoži 29. decembra 1895.) Letos so naš premilostivi gosp. knezoškof Mihael, prilikom birmovanja na posebno večkratno prošnjo, za sv. vero vnetih okoličanov naše podružnice sv. Janeza Krstnika, dovolili, da se sme zopet tukaj opravljati „polnočnica“, ki se je pred desetimi leti, vsled nepravilnega obnašanja nekaterih neprevidnih prebivalcev, ustavila. Bilo je to veselje za stare in mlade, ko se je v nedeljo 22. decembra 1895 v ormožke župnijske cerkvi naznanila na novo ta sv. maša. Na sv. večer so nam v večo proslavo postavili naš nadučitelj g. Porekar, Zdravec Peter (Amerikanec) in naši dijaki v cerkvi velike prelepe jaslice, kakoršnih je redko kje videti. Že pred 10. uro zvečer se je začelo zbirati verno ljudstvo daleč iz okolice ter molilo v cerkvi rožni venec in čakajoč polnočko, prepevalo vmes sv. pesmi. Ob polnoči je bila vsa cerkev lepo razsvetljena, natlačeno polna pobožnega občinstva, ko nastopijo častiti ormoški g. kaplan Menhart pred altar opravljati toliko zaželjeno sv. daritev, pri kateri se je kaj navdušeno in lepo popevalo od občinstva in posameznikov. Hitro po končanem sv. opravilu nastopijo domači šolarji okoli čarobno razsvitljenih jaslic ter zapojejo Praprotnikovo pesem. „O jaslice ljube“ tako ginljivo, da je iste vse navzoče ljudstvo do konca pazljivo poslušalo. Marsikatero oko se je v tem veselju rosilo. Zarano ob 6. uri je bilo drugo sv. opravilo enako dobro obiskano in slovesno opravljeno. Vse je bilo zadovoljno, veselo in srečno, da je lahko v bližini svojega doma opravljalo to imenitno pobožnost ter zavredni hvaležnega srca v svojih molitvah niso pozabili preblagega milostivega gosp. knezoškofa, naših častitih gg. duhovnikov in sploh vseh onih, kateri so nam to starodavno slovesnost tukaj zopet omogočili, ali jo na kateri koli način povišali. „Čast Bogu na višavi in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje“.

(Svinjska kuga) dela živinorejcem veliko nepriklj. Tako n. pr. ima posestnik v Ljutomeru 200 prešičev, pa jih radi zaprtije ne more prodati.

(V marenberškem okraju) so se Slovenci vrlo držali pri volitvah v okrajnem zastopu. Le zvižaja in lokavost nasprotnikov in pa slovenska neizkušnost v tem okraju, je nasprotnikom pripomogla do jednega glasa večine. Bog daj da zadnjikrat!

(Katoliško društvo pomočnikov v Mariboru) praznovalo je na dan sv. Štefana (26. dec.) svojo 20letno ustanovno veselico. Slavnosti udeležil se je tudi prevzvišeni knez in škof dr. M. Napotnik.

(Odsek za izdajanje Slomšek-ovih spisov za mladino) zboroval je dne 28. decembra 1895 v Mariboru ter sklenil, da izda v prihodnjem letu dva do tri snopiče pisateljevih basni, prilik in povesti (pesmi so prišle na svetlo pred nedavnim časom) pa 1 ali morebiti 2 snopiča Kristof Schmid-ovih, po Slomšek-u (in njegovih pomočnikih) preloženih povestij. Leta 1897. hoče izdati odsek „životopise“ in „propovedi“ Slomšek-ove, a končno „življenje“ nesmrtnega našega vladike. Delo se je večinoma že razdelilo med različne gospode, nekaj delavcev pa še odsek išče. Imenovani odsek namerava prirediti tudi novo primerno predelano izdanje klasičnega Slomšek-ovega dela „Blaže in Nežica“ in sicer za stariše in učitelje (ne za mladino). V to svrhu se bode obrnil do odbora Mohor-ove družbe s prošnjo, da prevzame založništvo te prezanimive knjige.

(V Mariboru umrl je dne 27. t. m. v 66. l. svoje dobe ces. svetovalec dr. Matevž Reiser), vitez Franc Jožefovega reda, c. kr. biležnik, bivši mestni župan, pravni svetnik mestne hranilnice i. t. d. Mesto Maribor se ima rajnkemu, kateri je bil dobrega srca in zelo požrtvovalen, za marsikaj zahvaliti, zato ga bo tudi dalo mesto na svoje stroške pokopati. Slovencem pa ni bil prijazen. Povodom odkritja Slomšek-ovega spomenika prepovedal je bil n. pr. celo v stolni cerkvi slovensko propoved, pa neustrašljivi, nam nepozabljivi prelat Kosar se ni zmenil za njegovo prepoved, temuč stopil na leco stolnice ter govoril mnogobrojnim čestilcem prezasluznega knezoškofa po slovenski.

(Deželni odbor v Gradcu) je predlagal deželnemu zboru, da se dovoli mestni občini Brežice deželna podpora 5400 za vravnavo Struge, po načrtu deželnega inženjerja in to v 1896. letu.

(Državni izpiti.) Prihodnji izpit iz državnega računstva v Gradcu bode 11. januarja. Prošnje so doposlali s predpisanimi spričevali do 6. januarja predsedniku izpitne komisije g. dvornemu svetniku Zeidlerju.

(Izpraznene so tri štipendije) za medicince, ki študirajo na graškem vseučilišču in imajo na Štajerskem domovinsko pravico. Prošnje je do 15. t. m. izročiti štajerskemu deželnemu odboru.

Druge slovenske novice.

(V kranjskem deželnem zboru) je naglašal pri otvorjenju deželni glavar gosp. Oton Detela željo, da bi poslanci složno delovali. Potrebno bi pač bilo, kajti dežela je v velikih stiskah in se tako hitro ne opomore od ran, katere je ji prizadejal zadnji potres. Vzlic temu ne pričakujemo složnega delovanja, kajti politične strasti so preveč razvnete. Narodni poslanci so osnovali svoj klub, klerikalni poslanci zopet svojega, tako, da so Slovenci razcepljeni v dva kluba. Posledica tej razcepljenosti je, da Nemci nosijo kvišku glave, kajti v deželnem zboru imajo odločilno besedo. Že dvajset let je minolo, da ni bil Nemec načelnik nobenemu odseku, a letos je pa baron Lichtenberg načelnik upravnemu odseku. Kako da je do tega prišlo, ne vemo, a vsekako je to značilno za razmere na Kranjskem. Deželni predsednik baron Hein tudi zna dobro ceniti politično važnost kranjskih Nemcev, kajti deželni zbor je najprej nemški nagovoril.

(Goriški deželni zbor) se je začel dne 28. m. m. V tem deželnem zboru so navadno bile jako mirne razprave. Lani so se pa bile tako razvnete politične strasti, da so Slovenci bili ostari vili deželni zbor in tako prisilili, da se je razpustiti moral, ker ni bil več sklepčen. Letos je pa že prva seja pokazala, da ne bode vladal več nekdanji mir. Poslanec g. dr. Gregorčič je pri potrditvi volitev hudo prijemal postopanje okrajnega glavarja v Komnu na Krasu grofa Schaffgotscha, zaradi njegovega nezakonitega postopanja ob letošnjih volitvah.

(Tržaški in isterski deželni zbor) se še nista sešla. Se li udeležijo njiju zborovanja Slovenci, ne vemo. V tržaškem deželnem zboru se bode letos tudi sklenila resolucija osnove italijanskega vseučilišča v Trstu in pa za uvedbo civilnih matic. Ker duhovniki slovanska imena pišejo pravilno in ne popačujejo imen, bi radi, da bi se jim vzele matične knjige in izročile tržaškemu magistratu. Ze lani so bili sklenili v deželnem zboru v tem oziru prošnjo do vlade, katero pa letos zopet ponove. Dosegli pač ne bodo ničesar.

(Nemške šole v Ljubljani) se vedno bolj razširjajo in vabijo slovenski otroci. Deška štirirazrednica se razširi v petrazrednico in dekliska petrazrednica v šestrazrednico. Šolska oblastva skrbe z veliko gorečnostjo za nemške šole, a slovenskim goriškim otrokom se ne preskrbi slovenska šola.

(Strah v cerkvi.) Dne 22. fn. m. se je vnela mej litanijami v cerkvi sv. Petra v Ljubljani neka preproga na stranskem altarju. Ljudje so se močno prestrašili in krikom „ogelj, ogelj!“ drli proti vratom, kjer je nastala velika gnječa. Cerkovnik je ogelj hitro pogasil in ljudje so se pomirili. Vse je minilo brez nesreče.

(Nova pošta) se je otvorila v Zagradcu pri Zužemberku na Kranjskem.

(Poslanec pl. Globočnik) je zaradi bolehnosti odložil svoj državnozborni mandat. Globočnik je bil član Hohenwartovega kluba in je v državnem zboru zastopal gorenjska in notranjska mesta.

(Hripa) se je menda pojavila v Sorici na Kranjskem.

(Propad Kroke). Odkar je v Kropi prenehala žebjarja, ta trg vedno bolj propada. Hiše so zgubile vsako vrednost. Tako se je letos v Kropi prodala za 1205 gld. hiša, v kateri je 9 sob, 4 kleti, magacin, prodajalnica. Za kup se je prodala z lepim dvoriščem in primernim vratom vred.

(Promocija). Gospod Mirko Rudež, rodom iz Gracarjevega Turna pri Št. Jerneju, je bil v ponedeljek 23. m. m. na dunajskem vseučilišču promoviran doktorjem vsega zdravilstva.

(Dolenjska železnica). Postaja Straža na dolenjski železnici se bode primerno povečala, ker se promet močno množi in je postaja že premajhna.

(Iz Novega mesta.) Dijaška kuhinja ima letos redoma preskrbovati do 50 gimnazijalcev z opoldansko hrano, za koju pa vsi skupaj plačujejo mesečno samo 18 gld. Nima pa razven 250 gld. nikakega kapitala, iz čigar obresti bi se stroški poravnali. Ker je bila pa letos zlasti okoli Novega mesta jako slaba letina, vsled česar dobiva manjo podporo v denarjih, mnogo manjo pa še v živilih nego prejšnje leto, ko je bilo v dijaški kuhinji le 30—35 dijakov, zato se vodstvo obrača do vseh domoljubov za blagovoljno podporo. — Mestne občinske volitve so se pretekli mesec prav ugodno izvršile za slovensko stranko.

(Zavratni umor.) Dne 21. m. m. je v Brežah na Koroškem neznan zločinec zavratno ustrelil soprogo gostilničarja P. Hudolista.

(Požar.) V župniji Steuerberg na Koroškem se je bila vnela neka bajta dne 17. m. m. Dekla je spala s petimi otroci v mali sobici pod streho. Ker ni bilo več druge pomoči je štiri otroke pometala kar skozi okno, peti se jej je skril pod postelj. Močno ožgana je sama skočila skozi okno in se precej poškodovala. Deček ki je ostal v sobi, je zgorel.

(Javna varnost v Celovcu.) Kakor v Celju, tako tudi v Celovcu ni najboljše z javno varnostjo. Dne 23. m. m. so sredi mesta tatovi vlomili v neko prodajalnico, ne da bi policija kaj zapazila. Pretepi so pa ob nedeljah in praznikih na dnevnem redu. Tako je proslavljena nemška kultura.

(Živ zgorel.) V Rifenbergu na Primorskem bolehal je neki kmet za neozdravljivo boleznijo. Ko žene ni bilo doma, šel je na pokopališče, polil je svojo obleko s petrolejem in jo zažgal. Bil je naenkrat ves v ognju in je kmalu umrl.

(Nesreča.) Dne 24. m. m. po noči je v Trstu vlak povozil nekega angleškega mornarja, ki je bil takoj mrtev. Mornar je bil menda močno pijan in ni zapazil sicer jako počasi vozečega vlaka.

(Ogenj v šoli družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu.) Na sv. Štefana dan je začelo goreti v pritličju poslopja „Družbe sv. Cirila in Metoda“. Gasilci so kmalu zadušili ogenj. Zgorelo je nekaj poda, kateder in nekaj družega lesovja. Ogenj je v vsem povzročil kacij 140 gld. škodo. Čudno je, da je začelo goreti ob božičnih počitnicah, ko v šolski sobi niti zakurjeno ni bilo.

(Strašna bolezen.) V tržaško bolnišnico so dne 14. m. m. pripeljali 14letnega ciganskega dečka, ki je bil ves pokrit s črviči. Zdravniki so se izjavili, da so se črviči zaredili, ker je bil deček močno zanemarjen bolehač za kdo zna kako boleznijo. Dečkovo truplo je bilo polno prask in ni bilo več človeku podobno. Zdravniki so se trudili, da ozdravijo dečka, a se jim ni posrečilo. Dne 24. m. m. je umrl.

(Plaz) se je dne 14. m. m. usul pri Dreženci na Goriškem in zasul 3 može. Dva sta se rešila, jeden je pa pod snegom preminul.

(Čudna prašičja bolezen) pojavila se je v Št. Andreju pri Gorici. Pri posestniku Petelinu imajo pitane prašiča, kateremu je jela pokati koža in se mu je vsa mast izcedila. Koža je prašiču popolnoma odpadla. Nato se je prašiču začela delati nova koža in je prašič že skoro popolnoma zacelil. Rastejo mu nove ščetine.

(Slovenska šola v Gorici.) Italijani nape- njajo vse sile, da bi onemogočili mestno sloven- sko šolo v Gorici. Ne le, da jo hočejo nastaniti v jako neprimernem poslopju zunaj mesta, tem- več mislijo nastaviti najslabše učne moči, ki jih bode moč dobiti. Govori se, da je nekaj učiteljic že ušlo prošnje in da v prošnjah zagotavljajo, da niso vnete Slovenke. Zares čudne so razmere v Gorici in odločna Badenijska vlada vse to trpi.

(Okrožno sodišče) se baje osnuje v Tolminu na Goriškem. Z vpeljavo novega civilnopravnega reda se delo okrožnim sodiščem jako pomnoži in zato je mislijo osnovati več novih tacihi sodišč. Županstva sosednjih okrajev Tolmin, Cerklje, Ko- barid in Bolec so se že povabila, da izreko, če zmatrajo za potrebno osnovo takega sodišča v Tolminu.

(Deželni glavarjem isterskim) je imeno- van dr. Matej Campitelli, njegovim namestnikom pa dr. Andrej Stanger. Deželni glavar je Italijan. Glavaril je že v zadnji postavodajni dobi in več- krat očitno pokazal svoje nasprotje do Slovencev. Dr. Stanger je zaveden Slovenec. Italijani bi bili radi, da bi bil tudi namestnik deželnega glavarja Italijan, a v to niso hoteli privoliti na Dunaju.

(Umrli) je dne 26. m. m. v Pazinu po kratki bolezni dr. Anton Podreker, odvetniški kan- didat v pisarni dr. D. Trinajstića, župana pa- zinskega. Pokojnik bil je jako nadarjen mladenič in odločen narodnjak, ter je njegova smrt velika zguba za isterske Slovence, katerim jako primanj- kuje narodnega razumništva.

Druge avstrijske novice.

V prvi seji češkega deželnega zbora mi- nulo soboto je bil škandal. Ko je začel go- voriti namestnik, so mladočehski poslanci izjavili, da ga ne bodo poslušali, ker je stari namestnik grof Thun zakrivil izjemno stanje. Odšli so iz dvorane. Mladočehi hočejo napeti vse sile, da grofa Thuna onemogočijo na njegovem mestu.

V soboto so se otvorili tudi gališki, mo- ravski, sleški in dolnjeavstrijski deželni zbori. V poslednjem so v prvi seji že krščanski socia- listi hudo napadli namestnika Kielmansegga, ki jim ni po volji. Sploh se sedaj v notranji poli- tiki obrača vsa pozornost deželnemu zboru.

(Goldinarski bankovci) od novega leta več ne veljajo v javnem prometu, državne blagajne jih bodo pa jemale še do konca leta, osrednja državna blagajnica na Dunaju pa do konca 1899. leta. Drobni po 20 in 4 kr. je z letošnjim letom ob veljavu, drobni po 10 kr. pa velja še do konca leta.

(Znižani tarifi za duhovščino na železni- cah.) Govori se, da misli državni poslanec dr. Scheicher pri debati o proračunu trgovskega ministerstva predlagati, naj se znižajo za du- hovščino tarifi na državnih železnicah, kakor so se za državne uradnike.

(Vseslovanska razstava v Pragi.) Češki časopisi priporočajo, da bi se 1905 priredila v Pragi velika vseslovanska razstava, katere bi se udeležili Čehi, Poljaki, Rusini, Slovaki, Slovenci, Hrvatje in Srbi.

(General grof Herman Nostitz-Rieneh.) V Pragi je umrl general konjice grof Herman No- stitz-Rieneh, oče mariborskega generalnega ma- jorja in poveljnika 3. konjiške brigade. Pokojnik je imel 81 let.

(Rumuni in tisočletnica ogerske države.) Znani rumunski vodja župnik Luhacin (Luhač) je te dni bil v Bukarestu, kjer ga je prebival- stvo navdušeno vsprejelo. Luhacin se je izrekel proti nekemu časnika: Rumuni se ne udeležijo budimpeštanske razstave, temveč bodo še pro- testovali proti temu, da bi se proslavljala tisoč- nica, kar so Madjari udrli v rumunsko ozemlje.

Ogled po širnem svetu.

(Ruska cesarica za ubožce.) Cesarica Ma- rija Teodorovna je dne 28. m. m. v Peterburgu otvorila mejnarodni bazar, katerega čisti doho- dek je namenjen ubožcem peterburškim. Bazarja se udeležuje tudi plemstvo in vsi poslanci raz- nih dvorov.

(Ženske porotnice.) Nekaj pariških žensk se je obrnilo do zbornice poslancev, da bi se žen-

skam priznala pravica biti porotnice. Poslanci pa niso bili voljni ustreči želji prošnje in bodo zato še nadalje le moški porotniki sodili hu- dodelce in hudodelke.

(Na Turškem) še vedno ni miru. V Zeitunu klali so zopet kristjane. Škoda res, da velevlasti ne posežejo vmes, ko se vidi, da Turek ni zmo- žen napraviti reda.

(Rio de Janeiro.) Angleška in Zvezne države v Ameriki prišle so precej navskriž. Nevarnost je velika, da se ne skuha kaka vojska, ker no- bena držav ne odneha.

Dopisi.

Iz Slovenske Bistrice. Božični prazniki, ki so za vsakega kristjana dnevi veselja, miru in počitka od vsakdanjega truda, so se obhajali pri nas pod utiskom duševne razburjenosti in celó zbeganosti. To nenavadno duševno stanje so povzročile volitve v slovenjebistriški okrajni zastop, ki so se pred kratkim vršile.

Dosedanje mirno in složno delovanje v okrajnem zastopu ni več ugajalo našim bismar- kovcem, akoravno se je ustreglo vsaki njihovi želji ter zbog miroljubnosti in postrežljivosti našega sicer občespoštovanega in prezasluznega gospoda načelnika, večinoma le nemško uradovale in razpravljale, ampak smatrali so kot ugodno priliko, to našo narodno zaspanost in brezbržnost pri novih volitvah porabiti, da bi oblast okraj- nega zastopa popolnoma zopet dobili v svoje roke.

K temu naskoku so se naši nasprotniki sicer že dolgo, a trajno in premišljeno priprav- ljali ter vse sile uporabili, da bi njim neljube in treznomisleče zastopnike izbacili ter jih s svojimi nadomestili.

Izid volitve iz skupine velikoposestnikov jih je pa tudi navdajal s spodbudno nado, da se jim bo ta nakana posrečila, kajti povzročili so zmešnjavo med našimi volilci ter uplivnejše može za se pridobili, vsled česar so se glasi ce- pili, in s tem se jim je posrečilo, par svojih so- mišlenikov spraviti v zastop.

Zmagonosno so začeli postopati ter že v duhu videli svojega vojskovodja — die schnell- füssige Hünengestalt — Alberta Stigerja na ku- ruličnem sedežu, poleg katerega bi se imel malički, a krepkoglasni lekarnik Petzold posaditi, kot njegov namestnik. Da so pri tem tudi uloge okrajnih odbornikov med seboj razdelili, seveda na papirju, pač ni treba omenjati.

Ali naši „Velikonemci“ so napravili račun brez krčmarja. Prišel je osvete dan. Njihovo oblastno postopanje je Slovincem odprlo vendar oči, in tudi tisti, ki so se pri prvotni volitvi dali premotiti, so sprevideli, da so krivo ravnali, in popravili so to krivdo z možkim postopanjem.

Na dan 23. decembra 1895 se je od c. kr. okrajnega glavarstva sklicala skupščina novega okrajnega zastopa, pri katerem bi se imele potrditi volitve posameznih zastopnikov ter vršiti volitev načelstva in odbora. Toda med izvoljenci niso bili vsi izvoljeni. Od zastopnikov iz kmečkih občin se je prikazal mož iz pohorske planine, po imenu Anton Korošec, na kojega niso volilni može pri oddajanju svojih glasovnic niti mislili, kajti on trobi v nemčurski rog, pač pa so imeli v mislih Antona Korošca iz Cigonca, ki je vrl narodnjak. Umevno je torej, da se tak prisiljenec ni zamogel okrajnim zastopnikom pripoznati, in vsled tega se je slovenska stranka proti njemu tudi takoj uprla. Ali tu je nastalo neznosno kri- čanje in ropotanje slovenje-bistriških Nemcev in nemčurjev. Gospod urednik, da bi kak sotrudenik „der Wiener Caricaturen“ temu bil prisoten, zagotovim Vas, za celo leto bi si bil lahko na- risal obrazekov. Sosebno naš „pharmacepola“ se je izvrstno obnesel ter svoj „krst“ bahalno prestal. Vaš Vokaunov Mančič ni nič proti temu. Kričal je in upil, da sem se bal, zdaj pa zdaj se bo celi „rotovž“ podrl. — Toda vse to ni nič pomagalo. Nepravi Anton Korošec je moral, ako- ravno je za potrjenje svoje izvolitve glasoval, temu častnemu mestu v okrajnem zastopu dati slovo, ker je 17 narodnih zastopnikov vsled gla- sovanja po imenih tako odločno glasovalo med tem, ko so nasprotniki s 15 glasovi ostali v manjšini. Vsled tega se je volitev načelstva in odbora

preložila, dokler ne bo pravi Anton Korošec ali pa kateri drugi, ki bo naše gore list, to izpraznjeno mesto zasedel.

Strastnemu agitovanju in brezobzirnemu postopanju trgovca Alberta Stigerja in njegovih pomagačev pa se imamo zahvaliti za ta nepriča- kovani uspeh; kajti, ti ljudje niso prizanesli niti našemu blagosrčnemu načelniku preč. g. Antonu Hajšku, ki je okraj rešil iz denarnega poloma, pretečega mu vsled poprejšnjega brezvestnega nemčurskega gospodarstva, in kateri je okraju vsled odstranjenja glasovitega Raswarschega priboril in prihranil več tisoč goldinarjev. Od novega okrajnega zastopa, ki se je ojačil z no- vimi čilimi močmi, pa pričakujemo, da se bo vrló in neustrašeno poprijel svojega dela, in da ne bo samo po imenu, ampak tudi djansko kazal svoje narodno lice.

Iz Majšberga. Ali še pomnite omenjeni dopis iz Majšberga v 31 št. drage mi „Domovine“? I pa kaj Vas vprašam, saj vendar niste tako pozabljeni. Gotovo še znate, kako sem bil jaz pohvaljen, a ta hvala vedite ne gre samo meni, kajti, kakor pišete, srečna je hiša, ktera ima dobrega gospodarja in očeta, tako bo tudi srečna občina, ktera ima takega predstojnika. Jaz pa rečem: Srečen je tudi oče in gospodar, kateri ima dobro ženo, otroke ter posle, tako je tudi srečen predstojnik, kateri ima dobre svetovalce in odbor- niki. Sedaj je sicer nekaj novih, kateri pa upamo, bodo enako dobri, kakor so bili prejšnji, kateri sedaj niso smeli radi raznih razlogov biti voljeni. Izrekam jim tukaj za prejšnje delovanje javno zahvalo. Težek je sicer jarem občinskih predstoj- nikov, posebno kjer so velike občine, kakor je to pri nas, ali s tacimi odborniki, kakor so tukaj bili prej in upam tudi sedaj, je predstojnik biti tako rekoč zabava. Toraj ne meni samo, ampak celemu odboru naj gre čast, za res tako mirno uspešno in dobro sodelovanje.

Naj vse ljubi Bog ohrani v blagor celej občini na zemlji, dolga leta. Mi pa stojmo hrabro, kakor doslej tudi za naprej ter delujmo skupno, kakor bučele enega panja ter ne udajmo se no- beni sili, bodisi nemčurski ali socialnih demo- kratov. Bodimo zvesti sinovi očetnjave in matere Slovenije, pokorni našemu presvitlemu cesarju Fran Jožefu I., bodimo zraven pa tudi verni in pridni kristjani sv. rimsko katoliške cerkve. In ako bodemo tako napredovali ter se tako obna- šali ni se nam bati sovražnih sil, ne krvoželnega Turka.

V Ljutomeru, dne 27. decembra 1895. V nedeljo pred Božičem so naši gledališki diletanti zopet pokazali svojo izurjenost na odru. Ponavljali so pet činov obsegajočo dramo s petjem „Materin blagoslov“. Naša sodba je kratka: igranje je bilo uzorno. Vsi naši stari znanci so se prav vrló obnašali. Imenoma pohvaliti moramo „Marijo“, katera je bila privikra na odru. Težavno ulogo je izvrstno pogodila. Častitamo našim diletantom na pridobitvi te nove moči. — Petje je bilo točno za kar je zahvaliti gosp. Zacherla in velespošto- vano gospo M. Sršenovo, katera je na klavirji spremljevala pevce. — Upamo, da nas požrtvo- valni igralci še večkrat povabijo pred novo za- vesu in kulise. — Konečno naj še omenimo, da smo videli mnogo nenavzočih udov čitalnice; uzrok je bil baje vsled raznih vetrov ustavljeni ulični promet v našem trgu.

Istega dne popoldne je imela naša „čital- nica“ svoj občni zbor. Konec precej rezkih debat, je bil, da so se opustili listi: „Politik“, „Edinost“, „Neue Freie Presse“. Omeniti je vredno, da je v občnem zboru za leto 1894. bil opuščen „Agramer Tagblatt“ toraj v enem letu trije v slovanskem smislu piscoči listi. Opomniti je še, da so nekateri udje, katere je nek hudomušnež duhovito nazval „Trotteln“, povzročili, da je izobčena „Neue Freie Presse“. Naročil se je na njeno mesto nek nemško-nacionalen dnevnik z Dunaja, ki se v zadnjem času pod ugodno krinko širi po Slovenskem.

Čitalnica ima vedno jednako število udov, ni nam toraj umljivo, zakaj se opuščajo slovanske interese zastopajoči listi; gmotno stanje čitalnice je, kakor se čuje, tudi ugodno, kaj toraj je ono tisto, no ...?

Narodno-gospodarske novice.

Občni zbor.

„Občeslovenskega obrtnega društva“ v Celji dne 28. decembra 1895.

Predsednik Dragotin Hribar izjavi zadostno število članov in sklepčnost zborovanja, naznani, da vlado ne zastopa nihče ter otvori zborovanje. Zahvali se vsim podpornim in rednim članom za njihovo prisotnost in delovanje v preteklem letu. Poroča potem kaj je društvo v preteklem letu storilo. Obrtniki slovenski niso sicer imeli nobene posebne prilike pokazati se kot taki in društvo je bilo tudi premalo delavno. Vzroki so mnogokateri in predsednik se jih dotika in prijavljuje, da je tako težko pomagati slovenskemu obrtniku na noge. Stori vsak svojo dolžnost bila bi igrača spraviti delovanje slovenskih obrtnikov v drugi tir. Vender pa je društvo tudi v preteklem letu doseglo nekaj uspehov. Naselili so se nekateri novi slovenski obrtniki, katerim je društvo pomagalo s svetom in tudi dejanski; upajmo, da za temi pridejo še drugi, ki bodo gotovo našli potrebnih sredstev za svojo obrt in tudi potrebnega dela za svoj obstanek. Priporoča društvo, da se ga bolj oklenejo obrtniki, kar bode uplivalo tudi na podporne člane, da ga bodo uspešneje podpirali.

K II. točki „Nova obrtna postava“ govori tudi predsednik. Naznani, da to kar je prišlo od te postave dosedaj v javnost, je ravno nekaj nasprotnega temu, kar bi postava mogla biti. Mali obrtnik nima v tej postavi nobene obrambe svoje obrti in tudi nobene olajšave svojih teženj. Enketa, ki je bila sklicana lansko leto na Dunaj imela je tudi popolno druge želje za to postavu; vsaj mali obrtniki in njih prijatelji so zahtevali drugačno premembo. Vlada se pa nikakor ni ozirala na to, kar so ti priporočali in izdelala načrt obrtni postavi, ki bode zopet le ugoden za veliki kapital. Mali obrtnik imel bode še več sitnosti, kakor dosedaj, če bode hotel postati samostojen in oviralo se ga bode še lažje kakor do sedaj v njegovem napredku in razvitku. To, kar so želeli obrtniki, namreč: da more tudi fabrikant dokazati zmožnost svojega podjetja; da bi takozvani „konfekcionarji“ ne smeli jemati mere in pustili potem izdelavati pri drugih obleke; da se zabrani krošnjarstvo; da more trgovec tudi imeti dokaz zmožnosti, itd., na vse to se vlada ni nič ozirala. Tudi, kar je dovolila zadrugam je le pesek oči. In če bi zadruga res zadobila večjo moč, ne bode povsod dobro, n. pr. kot pri zadrugah v Celji, ker manjšina po narodnosti nima pričakovati tiste podpore in vslužnosti od zadruga kakor bi morala, ker na obrt bi ne smela vplivati politika. — Radi velike važnosti te postave naj bi se gospodje razgovorili in sklenili kaj je storiti.

Odbornik Ivan Rebek obžaluje, da se je vlada pri sestavljenju novega načrta tako malo ozirala na želje obrtnikov izražene pri enketi, ter misli, da bi bilo najbolje, da se sklepanje o načrtu zavleče vsaj za toliko časa, dokler se ne izvrši volilna reforma. Vsled volilne reforme se bode v poslanski zbornici gotovo okrepil živelj, prijazen malim obrtnikom in trgovcem, ter je upati, da se potem doseže mnogo ugodnejši zakon. Priporoča torej, naj se naprosijo naši poslanci, da delujejo nato, da se ta zadeva za nekaj časa odloži. Na to se oglasi k besedi podporni član društva g. državni in deželni poslanec Mihael Vošnjak, ter v daljšem govoru razjasnjuje zgodovino od vlade predloženega načrta. Omenja, da se obče priznava, da je obrtniškem stanu, kateri se mora še mnogo bolj nego kmečki, stan, braniti pred velikim kapitalom, treba postavnim potem pomagati in varovati ga. Uže bivši trgovski minister grof Wurmbbrand se je bavil s to zadevo, ter je bil uže takrat sestavljen načrt, kateri je bil zahtevam obrtnikov precej ugoden. Načrt, katerega je vlada sedaj predložila je mnogo neugodnejši, ter bode konservativnim poslancem treba gledati na to, da se v odseku in v zbornici postava premeni v korist obrtnikom in trgovcem. Sicer pa ni misliti, da bode zbornica kmalu imela priliko baviti se s tem načrtom, ker ima za sedaj preveč drugega posla.

Predsednik Dragotin Hribar se zahvaljuje g. poslancu na njegovih pojasnilih ter ga prosi v imenu društva, naj v odseku in v zbornici deluje nato, da se načrt predrugači v korist malim obrtnikom in trgovcem.

K III. točki predlaga podporni član dr. Konrad Janežič, da se društvena pravila (§§ 7 in 12) spremenijo tako, da bodejo tudi podporni člani imeli aktivno in pasivno volilno pravico in, da se letni donesek rednih in podpornih članov za sedaj zniža na 1 gld. na leto. Zbor enoglasno pritrdi temu predlogu.

IV. Blagajnik I. Rebek poroča, da je društvo od rednega občnega zbora od danes imelo, brez članovine za leto 1895., ktera se še ni pobrala, skupaj dohodkov 48 gld. 62 kr. stroškov pa 28 gld. 90 kr. tako, da je ostalo v blagajni 19 gld. 72 kr.

Zbor vzame to poročilo brez ugovora na znanje.

V. V odbor volijo se po vsikliku naslednji gospodje: Predsednik: g. Dragotin Hribar. Podpredsednik: Ivan Gosar. Tajnik: Srečko Magolič. Blagajnik: Ivan Rebek. Odborniki: Štefan Boucon, J. Omladič, Ivan Kapus, Josip Hočevnar, Matevž Sinkovič, Martin Gregorinčič, Josip Zabukovšek, Alojzij Terček, Ignacij Oblak, Fran Hrašovec. Vsi izvoljeni sprejmo izvolitev.

VI. K zadnji točki „razni nasveti“ se nihče ne oglasi, zato zaključijo predsednik zborovanje zahvalivši se vsem zbranim članom in zaključivši trikratni slava presvitlemu vladarju Franju Josipu I. Ves zbor se je navdušeno odzval njegovemu vsikliku.

Književnost.

(„Domača vzgoja.“) Slovenskim materam, vzgojiteljicam, učiteljicam, vzgojiteljem in učiteljem po najboljših virih spisal Jakob Dimnik, učitelj v Ljubljani. Cena izvodu 1 goldinar. Čisti dohodek je namenjen za zgradbo učiteljskega konvikta v Ljubljani. Dobiva se pri učitelju J. Dimniku v Ljubljani in po vseh slovenskih bukvarnah. — O tej res posebni in neizmerno koristni knjigi priobčili bomo strokovnjaško oceno, ki jo skoro dopsilje naš sotrudnik. Danes pa že opozarjamo stanove, katerim je namenjena, da si jo omislijo, kar jim gotovo ne bode žal.

(Koledar za goriško nadškofijo.) 1896. V Gorici. V decembru 1895 Goriška tiskarna And. Gabršček 8°. — Poleg koledarskega in obilnega inseratnega dela donša ta koledar zlati „Zgodovinske črtice iz poknežene grofije goriške in gradiške“ in sicer: Samostan benediktin v Monasteru pri Ogleju, Grofje Neuhaus St. Maver. Potovanje cesarja Leopolda I. po Goriškem leta 1660, Goriški Travniki in knez nadškofijska palača, Papež Pij VI. leta 1782. v Gorici, Stran-Kromberg, Belinjska opatija, Prazgodovinska razkopavanja po gorenji Soški dolini in bližnji Benečiji, Zgodovinske črtice o Gorici, Goričani pred sto leti. Nadalje nahajajo se v koledarju po Podravskega poslovenjeni dve povesti: „Figura“ in „Iz križarskih bojev na Poljskem“. — Koledar bode gotovo dobro došel vsem onim, katerim je v prvi vrsti namenjen, namreč Goričanom.

Razne stvari.

(Potres.) Dne 30. decembra l. l. ob dveh zjutraj so v dunajskem Novem mestu čutili precej hud potres s podzemeljskem bobnenjem. — Na sv. Štefana dan čutili so močen potres v več krajih na Španjskem. Poškodovan je hudo poslopja.

(V vseh planinah ali alpah) ponesrečilo je letos 53 oseb, izmed katerih je našlo smrt 27 hribolazcev, 26 pa jih je ranjenih. Med njimi je 5 ženskih in 6 vodnikov.

(Koliko je katoličanov na svetu?) Po zadnjih statističnih podatkih je 320 milijonov katoličanov na svetu pod 1163 škofi.

(V Moskvi — katoliška cerkev.) Moskovski katoličani, večinoma Poljaki — so kupili za 80 000 rubljev sveta, kjer se zidajo novo cerkev za okoli 3000 oseb. Zraven napravijo tudi šolo. To bo druga katoliška cerkev v tem staroslavnem mestu.

(Oplenjena pošta.) Decembra meseca preteklega leta so se nezasačeni hajduki v Belgradu napadli in oplenili poštni voz, s katerim se prepeljavajo poštne pošiljke s kolodvora na

pošto. Rop se je zgodil sredi mesta. Tatovi so odnesli veliko svoto v gotovini.

(Roparski umor.) V Wettinu na Nemškem so ljudje našli te dni hranilničnega ravnatelja v nekem drevoredu umorjenega. Hiteli so koj v hranilnico in našli prazno blagajnico. Morilci so ravnatelja umorili, da mu vzamejo blagajnične ključe in so potem blagajnico izpraznili.

(Koliko ljudi je umrlo lani v Avstriji?) Lansko leto je umrlo v Avstriji 715.188 oseb, 25.277 več nego leta 1893. Samo na Češkem, Kranjskem, Štajerskem, Koroškem, Tirolskem in Goriškem se je zmanjšalo število umrlih.

Koledar.

Sobota (4.) Tit, škof; Izabela, kraljica. — Nedelja (5.) Telesfor, papež. — Ponedeljek (6.) Sv. trije kralji ali razglasenje Gospodovo. — Torek (7.) + Valentin, škof; Krispin, škof. — Sreda (8.) Severin, opat; Erhard, škof. — Četrtek (9.) Julijan in Basilisa, mučenca. — Petek (10.) Pavel, puščavnik; Agaton, papež. — Zadnji krajec dne 7. ob 4. uri 30 minut zvečer.

Sejmi.

Vsako prvo sredo v mesecu semenj za živino v Ptuj; prvi torek v mesecu v Celji. Dne 2. januarja v Lučana, v Imenem ter na Bregu pri Ptuj (za svinje), v St. Juriju ob juž. žel. in v Bučah. Dne 3. jan. na Spod. Pulskavi (za svinje). Ponedeljek po Sv. treh kraljih v Novicerkvi.

Loterijske številke.

Gradec 28. decembra 1895: 56, 37, 21, 60, 79
Dunaj „ „ 7, 2, 20, 75, 27

Zahvala.

Bil sem zavarovan proti požaru pri slavni zavarovalni banki „Slavija“. Meseca oktobra t. l. nastal je v zavarovani hiši požar, ki mi je streho in vse zgoriljive dele tega poslopja uničil. Če ravno sem bil zavarovalnik že 9 mesecev na dolgu in sem tisto še le zadnje ure pred požarom plačal, vendar je slavno glavno zastopstvo v Ljubljani pustilo škodo pregledati, ceniti in mi jo je do vinarja povrnilo, oziroma izplačalo.

Tako kolantno dejanje zasluži vsestranske objave in dolžnost me veže, da se slavni zavarovalni banki tudi potem javnosti najiskrenejše zahvalim, ter jo slehernemu posestniku prav toplo priporočam.

V Šmarji pri Sevnici, dne 14. decembra 1895.

Ivan Hohkraut.

Trgovski pomočnik

se išče, več slovenskega in nemškega jezika, posebno izurjen prodajalec v trgovini z železom in usnjem, ter v trgovini z mešanim blagom. (5) 3—1

Ludovik Smole v Sevnici ob Savi.

Učenca,

s primerno šolsko izobrazbo čvrste in zdrave rasti, poštenih staršev, sprejme takoj trgovina mešanega blaga Robert Stenovitz-a v Trbovljah. (3) 2—1

Naznanilo in priporočilo.

Dovoljujem si uljudno naznaniti, da sem prevzel od gosp. Simon Kukeca iz Zaleca, gostilno „pri skalni kleti“ (Felsenkeller) v celjski okolici pod Gradom. Priporočam se slavnemu občinstvu za mnogobrojni obisk ter zagotavljam, da bodem v prenovljenih prostorih, točil najboljšo pivo in pristna vina po zmernih cenah. Tudi jedila sveža in redno dobro pripravljena so vedno dobri. Za večje družbe, zborovanja imam na razpolago velik in lep salon.

Okolica celjska, dne 1. januarja 1896.

Z velespoštovanjem

Karol Schantl,
gostilničar.

(4) 3—1

Dražbeno naznanilo.

V St. Rupertu nad Laškim se bode stavba novega dvorazrednega šolskega poslopja v cenjenem znesku 6525 gld. 92 kr. po zmanjševalni dražbi oddala.

Dražbe, ktera se bode dne 20. januarja 1896 ob 9. uri dopoldne v stari šoli vršila, sme se vsak vdeležiti, kdor je položil 10% vadij zgoraj omenjenega zneska, kateri do sedaj ni nobene pogodbe prelomil in zoper čegor pravičnost nihče vgovarjati ne more.

Dotični načrti, proračuni in stavbene pogodbe se lahko pri šolskem vodstvu v St. Rupertu pregledajo.

Krajni šolski svet v St. Rupertu, dne 27. dec. 1895.

(2) 1

Štev. 1.

Razglas.

Tri ustanove po letnih 300 gld. reci tristo goldinarjev av. v. oddati so trem medicinem iz Štajerske z domovinsko pravico na Štajerskem, ki pohajajo vseučilišče v Gradcu.

Pogoj za dobitve take ustanove je se, da se prosilec zaveže s pravomočnim pismom, da bode po dovršitvi učenja in ko doseže pravico zdravnika, služil vsaj nekaj let na Štajerskem, na deželi in izvajal ondi zdravniško prakso v kraju, kamor ga bode imenoval deželni odbor in mu za to dal nagrado, ki ne sme znašati pod letnimi 400 gld. reci štiristo goldinarjev.

Pravomočno pismo (revers) mora pri mladoletnih prosilcih tudi pritrčiti ali oče ali pa kurator, jerob in varstvena oblastinja.

Prošnja s krstnim listom, domovnico in dokazom dovršenih študij ter reverzom, poslati so do dne 15. januarja 1896, deželnemu odboru v Gradcu.

Gradec, dne 27. decembra 1895.

(1) 1—1

Štajerski deželni odbor.

C. kr. privil.

I. spodnještajerska zaloga oblek
za gospode ter oblek (uniform) za urad-
nike in vojake

— častni član pariške izumiteljske akademije —

M. Weiss, Celje

Gospodska ulica
(Herrengasse) 8
nasproti hotela
„Erzherzog
Johann“
priporoča

svoje patentovane snemne kožuhe za uniforme, gornje
obleke za gospode in dame ter veliko zalogo vsakršnih
uniform.

Velika izber inozemskih modnih tkanin, vsakojake
kožuhovine, pravi tirolski leden, dežnih plaščev, lovskih
in navadnih kožuhov za v mesto, potovanje itd.

Kožuhe vsake vrste prevzamem v preuredbo po
moji patentirani naredbi za snemanje.

Pri naročilih od zunaj zadostuje, če ni prave na-
tančne mere, tudi dobro pristoječa obleka.

Zmerne cene, točna postrežba. Cenike in priznalna
pisma pošiljam na zahtevanje poštne prosto.

Mayfarth & Comp.

prenesljive štedilne kotlene peči

za kuhanje in poparjenje živinske krme, krom-
pirja, itd. za kuhanje vode in perila, za peke in
mesarje, za napravljavanje masla, za tovarne mila
ter kemičnih snovij, kakor tudi za vse domače in
kmetijske potrebe. Porabi
se le malo kuriva ter se
lahko povsod postavi. Samo
one z vlitro trdko so prave.
Zahteva naj se cenik tudi
o reznicah za krmo, repo in
krompir, mlinih za drobenje
in tlačenje, koruzne robkal-
nice, žitne čistilnice in izbi-
ralnice, preše za seno in
slamo, vitala ter mlatilnice.

Ph. Mayfarth & Comp.

Dunaj, II., Taborstrasse 76. — tovarna kmetijskih
strojev. (202) 10-4
Katalog z mnogimi priznanimi pismi brezplačno.
Iščajo se zastopniki in preprodajalci

Najboljše kakovosti, blagodejen, oživlja-
joč, krepi in zlasti sredstvo za vzbu-
janje teka je

Želodčni

ali

Marijateljki liker

1 steklenica stane 20 kr., 6 steklenic 1 gld.,
3 tucate steklenic 4 gld. 80 kr.

Dobiva se

v lekarni Ubalda pl. Trnkoczy-ja

v Ljubljani, zraven rotovža

in se vsak dan s prvo pošto razpošilja.

Nadalje za želodec:

Kaplje za želodec. — Steklenica 20 kr., 6 ste-
klenic 1 gld., 3 tucate 4 gld. 80 kr.
Odvajalne ali čistilne kroglice čistijo želodec pri
zabasanji, skazenem želodci. — Škatulja 21 kr.
jeden zavoček s 6 škatuljami velja 1 gld. 5 kr
(136) 10-6

JOSIP HOČEVAR

v Celji, Graška ulica 19

priporoča čast. duhovništvu in slav. občinstvu

svojo veliko zalogo
storjenih oblek za gospode in dečke

ter najfinije štofe

od angleških in brnskih tvrdk i. t. d.

za jesenski in zimski čas.

Vsako naročilo zgotovi se solidno in takoj!

Vse po najnižji ceni.

(173) 10-7

DRAGOTIN HRIBAR

trgovina umetnin v Celji

„Sveta družina“, sv. Ciril in Metod
in druge različne svete podobe

v oljnatih barvah in jeklorezih priporočam
vis. čast. duhovščini, g. uradnikom, učiteljem,
slavnemu občinstvu. Dajem tudi na mesečne
obroke. Cena podobam 5, 6, 7 in 8 gld.

Podobe „Sveta družina“ brez okvira
po 10, 15, 20, 25, 50, 60, 90 kr. in 1 gld.

Moric Rauch

steklar v Celji, Rotovške ulice
priporoča svojo največjo
zalogo vsakovrstnih stek-
lenih in porcelanskih posod
za gostilne, kavarne in dom,
kakor tudi drugih steklenih
izdelkov. Zalogo vsakovrst-
nih najfinjših oljnatih barv.
Največjo izber zrcal in po-
dob vseh velikosti v okvirjih
in brez njih.

Posebno pa opozarja
slav. občinstvo na veliko
zalogo vsakovrstnih
najnovejših

svetilnic za gostilne

z izredno svetlobno jako-
stjo, kakor tudi od pripro-
stih do najkrajših namiz-
nih in visečih svetilnic
po najnižjih cenah.

Priporoča se tudi za
vsakovrstna steklaraka
dela pri novih stavbah in vsprejema vse v nje-
govo stroko s popravili ter jih izvršuje solidno,
točno in ceno. (200) 5-5

„THE GRESHAM“

zavarovalna družba za življenje
v Londonu.

Filijala za Avstrijsko:

Dunaj, I., Giselstrasse 1,
v družbeni hiši.

Filijala za Ogersko:

Budimpešta, Franca-Jožefa
trg 5 in 6, v družbeni hiši.

Aktiva družbe dne 31. dec. 1894 k. 138,416.475—

Letni zavarovalni dohodki z ob-
restmi do 31. decembra 1894 . . . 25,319.668—

Izplačanja za zavarovanje, za
rente in odkupe i. dr. odkar
posluje družba (1848) . . . 304,342.593—

Med letom 1894 je bilo od družbe
izdanih 9233 polic v znesku . . . 78,736.000—

Prospekti in cene, po katerih se ravna
družba pri izdavanju polic in prijavni obrazci dobe
se brezplačno pri generalni agenturi v Ljubljani,
Tržaška cesta 3 pri GVIDONU ZESCHKO-tu.
(155) 12-2

VSI STROJI ZA POLJEDELSTVO!

po najnižji ceni pod najugodnejšimi pogoji pošilja po poročilu in na poskusno

IG. HELLER, DUNAJ

2/3 Prebistrasse Nr. 48

Dunaj (Ungarstan) 102. st. ul. obokaj v Ljubljani

in vsakiem mestu na zahtevanje takoj zaslati

Preprodajalci so šteli

(48) 20-19

Kathreiner
KNEIPP^{ova} SLADNO KAVO

Se dobi povsod - ½ Kile za 25 kr.

Kaj je
Kathreiner
Kneippova sladna kava?

To je zdrava hišna in družinska
pijača, ki se izdeluje v Kathreiner-
jevih tovarnah ter ima podoben okus kakor
prava bobova kava. Poleg drugih pred-
nostnij se ta sladna kava že po tem okusu
odlikuje pred drugimi takimi izdelki.

Kathreinerjeva kava je najoku-
snejša, nejzdravejša in najcenejša
primes k bobovi kavi. Ona je čisto
priroden plod v celih zrnih in se rabi
v velikim pridom namesto cikorije in

drugih zmlatih tvarin, ki se h' kavi mešajo, o katerih se pa kupec ne more prepričati,
iz česa da so; uradne preiskave so pa dokazale, da so taki kavini nadomestki dostikrat
s raznimi prituklinami popačeni. Iz začetka se vzame ena tretjina Kathreinerjeve in dve
tretjini prave kave; pozneje pa vsake polovico.

Tako postane kava veliko bolj zdrava in tudi mnogo cenejša. Kathreinerjevo
kavo priporočajo najimenitnejši zdravniki, vsaki dan je bolj obrajtana kot zdrava
redilna pijača v javnih zavodih, kakor tudi v stotisočernih družinah. Dobra je pa
tudi čistac, to je, brez primese bobove kave, ker je zdrava, lahko prebavljiva, redilna
in ob enem okusna jed.

Vsaka vestna gospodinja in mati, vsak prijatelj kave, ako mu je mar za
lastno zdravje, naj rabi odslej Kathreiner-Kneipovo sladno kavo.

Le na to naj vsak pazi, da ne bo goljufan s kakim ničvrednim
ponarejenim izdelkom, zato naj jemlje le izvirne bele zavoje z
varnostno znamko, kakor se tu na strani vidi, ter s imenom.

Kathreiner!

Pozor! Bodite previdni in ne pustite se prekaniti.
Pristna „Kathreinerjeva kava“ ima vedno enake, bele
zavoje in se nikdar ne prodaja odkrita in na vago.

(230) 5-1